

Bruxelles, 13. travnja 2022.
(OR. en)

8205/22

**Međuinstitucijski predmet:
2022/0115(COD)**

PI 40
COMPET 243
MI 289
IND 122
IA 44
CODEC 499

POP RATNA BILJEŠKA

Od: Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine
DEPREZ

Datum primitka: 13. travnja 2022.

Za: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije

Br. dok. Kom.: COM(2022) 174 final

Predmet: Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o zaštiti
oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i o
izmjeni uredaba (EU) 2017/1001 i (EU) 2019/1753 Europskog
parlamenta i Vijeća i Odluke Vijeća (EU) 2019/1754

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 174 final.

Priloženo: COM(2022) 174 final

Bruxelles, 13.4.2022.
COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i o izmjeni
uredaba (EU) 2017/1001 i (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća i Odluke
Vijeća (EU) 2019/1754**

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2022) 193 final} - {SWD(2022) 114 final} - {SWD(2022) 115 final} -
{SWD(2022) 116 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Pravom Unije štite se oznake zemljopisnog podrijetla (OZP-i) za poljoprivredne i prehrambene proizvode, vina i jaka alkoholna pića. Međutim, na razini EU-a trenutačno ne postoji mehanizam za zaštitu naziva proizvoda kao što su staklo iz Murana, pribor za jelo iz Solingena, tvrd iz Donegala, čipka iz Halaša ili nakit iz Jablonca. Iako je više od polovine država članica uspostavilo posebne nacionalne (*sui generis*) sustave zaštite za obrtničke i industrijske proizvode s različitim obilježjima, ostale države članice upotrebljavaju samo žigove i/ili pravila o nepoštenom tržišnom natjecanju za zaštitu svoje nematerijalne imovine. Osim toga, na unutarnjem tržištu ne postoji prekogranični sustav za uzajamno priznavanje nacionalnih sustava zaštite. Na razini Unije proizvođači mogu registrirati pojedinačne žigove, zajedničke žigove i certifikacijske žigove. Međutim, upotreba sustava zaštite žigova ne omogućuje proizvođačima industrijskih proizvoda i ruketvorina da na razini Unije certificiraju povezanost između kvalitete i zemljopisnog podrijetla koja označava kvalitete pripisane određenim lokalnim vještinama i tradiciji.

Zbog pravne nesigurnosti koja proizlazi iz rascjepkanosti, proizvođači se suočavaju s poteškoćama u zaštiti obrtničkih i industrijskih proizvoda povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom. Dobivaju manje poticaja za ulaganje u takve proizvode, za suradnju u stvaranju tržišnih niša te za održavanje jedinstvenih lokalnih vještina i tradicija. Osobito mali proizvođači (MSP-ovi i mikropoduzeća) mogu izgubiti prilike na tržištu.

Stoga se ovim prijedlogom nastoji uspostaviti izravno primjenjiva zaštita OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode na razini Unije. Njime se nastoji poboljšati položaj proizvođača kako bi u cijeloj Uniji mogli zaštititi svoje obrtničke i industrijske proizvode od krivotvorenja te kako bi im se pružili poticaji za ulaganje u te proizvode. Prijedlogom se nastoji poboljšati i vidljivost autentičnih obrtničkih i industrijskih proizvoda na tržištima, čime bi se ujedno pružila korist potrošačima. Regije u kojima proizvođači posluju trebale bi imati koristi od zaštite tipičnih proizvoda i moći razviti potencijal za turizam, zadržati i privući kvalificiranu radnu snagu te zaštititi svoju kulturnu baštinu. Prijedlog se temelji na specifičnoj zaštiti OZP-a, što podrazumijeva da proizvođači te javna tijela surađuju u razvoju specifikacija proizvoda. Tim se pristupom osobito nastoji pomoći mikropoduzećima te malim ili srednjim poduzećima (MMSP-ovi) kojima nedostaju resursi za osmišljavanje specifikacija novih proizvoda.

Prijedlogom se nastoji osigurati da proizvođači mogu u potpunosti iskoristiti međunarodni okvir za registraciju i zaštitu OZP-a („Lisabonski sustav”). EU je u studenome 2019. pristupio Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla, ugovoru kojim upravlja Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo (WIPO). Proizvođači obrtničkih i industrijskih proizvoda u EU-u trenutačno ne mogu tražiti zaštitu na temelju Ženevskog akta te EU mora odbiti zahtjeve za takvu zaštitu od članica Ženevskog akta. Isto tako, proizvođači u EU-u ne mogu imati koristi od zaštite koju pružaju trgovinski sporazumi EU-a kojima su trenutačno obuhvaćeni samo poljoprivredni proizvodi s OZP-om. Ovim se prijedlogom nastoji otkloniti taj nedostatak.

• Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području

Prijedlog dopunjuje postojeći sustav zaštite EU-a za oznake zemljopisnog podrijetla u području poljoprivrede. S obzirom na različitu prirodu obrtničkih i industrijskih proizvoda, prijedlog se temelji na pristupima koji su slični pristupima za utvrđivanje uvjeta

prihvatljivosti i zaštite OZP-a za poljoprivredne i prehrambene proizvode, vina i jaka alkoholna pića kako je utvrđeno u:

- Uredbi (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode,
- Uredbi (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označivanju jakih alkoholnih pića,
- i Uredbi (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda.

Prijedlog se temelji na pristupu koji je sličan pristupu koji se primjenjuje u reformi postojećeg sustava oznaka zemljopisnog podrijetla koja je u tijeku. Tom će se reformom prva navedena uredba staviti izvan snage, a druge će se dvije navedene uredbe izmijeniti.

Prijedlogom se izmjenjuje Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća o žigu Europske unije u vezi s odredbama kojima se uređuju moguća proturječja između OZP-a i žigova te dodatne zadaće utvrđene za Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo („EUIPO” ili „Ured”).

Prijedlog je ujedno u skladu s Direktivom 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o provedbi prava intelektualnog vlasništva, koja se, prema njezinu članku 2. stavku 1., primjenjuje na sva prava intelektualnog vlasništva koja su zaštićena pravom Unije i nacionalnim pravima država članica.

Prijedlogom se uspostavlja povezanost između sustava zaštite OZP-a u EU-u za obrtničke i industrijske proizvode i Lisabonskog sustava. To se čini predlaganjem izmjene Odluke Vijeća (EU) 2019/1754 o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla.

• **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Prijedlog je u skladu s industrijskom politikom EU-a kako je utvrđena u Komunikaciji Komisije „Ažuriranje nove industrijske strategije za 2020.: izgradnja snažnijeg jedinstvenog tržišta za oporavak Europe”¹. U ažuriranoj industrijskoj strategiji naglašeno je da je pandemija bolesti COVID-19 snažno pogodila sektor turizma i da su, kao posljedica pandemije, i dalje u većoj mjeri ranjiva manja poduzeća, od kojih je njih 60 % izvijestilo o padu prometa u drugoj polovini 2020. Iz tih se razloga prijedlogom nastoji ojačati sektor turizma, osobito u siromašnijim regijama, te se MMSP-ovima nastoji pomoći u razvoju novih proizvoda povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom.

Prijedlog obuhvaća i posebne ciljeve koji će biti utvrđeni u predstojećoj Komisijinoj strategiji EU-a o održivom tekstilu, čiji je cilj stvaranje boljeg poslovnog i regulatornog okruženja za održivi i kružni tekstil unutar Unije. MMSP-ovima u tekstilnom ekosustavu nije lako razviti strategije intelektualnog vlasništva kojima bi zaštitili svoja ulaganja u istraživanje i razvoj i privukli kapital za rast. Stoga bi uspostava zaštite OZP-a u cijeloj Uniji za obrtničke i industrijske proizvode trebala pomoći MMSP-ovima u tom kontekstu.

¹ COM(2021) 350 final.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 118. stavku 1. o intelektualnom vlasništvu i članku 207. stavku 2. UFEU-a o zajedničkoj trgovinskoj politici. Cilj je prijedloga stvoriti jedinstveno europsko pravo intelektualnog vlasništva za obrtničke i industrijske proizvode radi pružanja jednake zaštite u cijeloj Uniji te uspostaviti centralizirane mehanizme za odobravanje, koordinaciju i nadzor na razini cijele Unije. Osim toga, prijedlogom se nastoji uspostaviti povezanost između sustava zaštite EU-a za obrtničke i industrijske proizvode i Lisabonskog sustava, čime se omogućuje primjena međunarodnog sporazuma kojim upravlja WIPO.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Osim što se njime nastoji ispuniti obveza koja proizlazi iz pristupanja EU-a Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma, koji je obuhvaćen zajedničkom trgovinskom politikom te je isključiva nadležnost Unije, ovim se prijedlogom nastoji stvoriti funkcionalno unutarnje tržište za obrtničke i industrijske proizvode povezane s njihovim zemljopisnim podrijetlom. U tom je smislu u njemu predviđen zajednički pravni okvir za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode, čija je zaštita obuhvaćena podijeljenom nadležnošću EU-a i njegovih država članica. Zbog mnoštva različitih pravila koja su razvijena na nacionalnoj razini i nisu međusobno priznata, države članice ne mogu samostalno postići taj cilj. Kad bi se ovo pitanje nastojalo riješiti na nacionalnoj razini, to bi dovelo samo do pravne nesigurnosti za proizvođače koji traže zaštitu, spriječilo tržišnu transparentnost za potrošače, utjecalo na trgovinu unutar Unije i omogućilo stvaranje neravnopravnog tržišnog natjecanja u stavljanju na tržište obrtničkih i industrijskih proizvoda zaštićenih OZP-om. Čvrst europski pravni okvir mogao bi osigurati jednake uvjete zaštite u svim državama članicama, čime bi se stvorila pravna sigurnost i omogućili poticaji za ulaganje u veće prilike na tržištu za obrtničke i industrijske proizvode povezane s njihovim zemljopisnim podrijetlom. Stoga se taj cilj može bolje postići na razini Unije.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je osmišljen tako da se administrativno opterećenje i troškovi sukladnosti za proizvođače i javna tijela smanje na najmanju moguću mjeru i da se istodobno osigura jednako postupanje u cijeloj Uniji. Kako je istaknuto u izvješću o procjeni učinka, opseg odabrane opcije politike, odnosno donošenje samostalne uredbe EU-a kojom se uspostavlja poseban sustav na temelju prava EU-a na zaštitu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode, ne prelazi ono što je potrebno za postizanje utvrđenih ciljeva. Taj je opseg ograničen na aspekte koje države članice ne mogu same postići na zadovoljavajući način i u pogledu kojih Unija može djelovati djelotvornije i učinkovitije te stvarati veću dodanu vrijednost.

- **Odabir instrumenta**

Kao instrument odabrana je samostalna uredba EU-a kojom se uspostavlja poseban sustav na temelju prava EU-a na zaštitu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. Takvim se odabirom uspostavlja jednostavan i usklađen pravni režim kojim će se omogućiti djelotvorno ispunjavanje međunarodnih obveza uspostavom sustava na razini Unije koji omogućuje zaštitu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode iz trećih zemalja članica Ženevskog akta unutar Unije te zaštita OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode iz EU-a u državama koje su ugovorne stranke Lisabonskog sustava.

Druge moguće regulatorne metode kao što su proširenje postojećih programa zaštite za poljoprivredne proizvode na obrtničke i industrijske proizvode i reforma sustava žigova ne smatraju se primjerenima.

Prvo, poljoprivredni i prehrambeni proizvodi imaju specifična obilježja uređena usklađenim pravilima EU-a o zdravlju i sigurnosti u okviru zajedničke poljoprivredne i zajedničke ribarstvene politike koja nisu nužno relevantna za obrtničke i industrijske proizvode.

Drugo, u slučaju uključivanja u postojeći program za poljoprivredne proizvode postojao bi rizik od marginalizacije obrtničkih i industrijskih proizvoda i njihovih proizvođača među programima usmjerenima na poljoprivredne proizvode i proizvođače u okviru zajedničke poljoprivredne politike. Time bi se spriječila mogućnost uvođenja fleksibilnog i troškovno učinkovitog sustava OZP-a koji bi bio prilagođen obrtničkim i industrijskim proizvodima i njihovim proizvođačima.

Nadalje, s obzirom na to da zaštićeni žigovi mogu postati generički i biti opozvani, u slučaju reforme pravila o žigovima postojao bi rizik od neispunjavanja međunarodnih zahtjeva na temelju Ženevskog akta. S druge strane, izmjena tih svojstava žigova radi zaštite OZP-a utjecala bi na opću usklađenost sustava žigova. Nadalje, postojala bi dva različita sustava zaštite: jedan za OZP-e za poljoprivredne proizvode (posebna zaštita) i drugi (na temelju žiga) za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode. To bi moglo stvoriti zbrku i činiti se nedosljednim na međunarodnoj razini, posebno ako se uzme u obzir tradicionalna uloga EU-a u potpori za OZP-e u WIPO-u i njegovo stajalište o OZP-ima u kontekstu bilateralnih trgovinskih pregovora s trećim zemljama.

Drugim instrumentima, kao što je donošenje preporuke ili direktive EU-a radi usklađivanja nacionalnih zakona, ne bi se na zadovoljavajući način riješio problem rascjepkanog nacionalnog regulatornog okvira za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode niti bi se zadovoljavajuće riješilo pitanje nužnosti uspostave jedinstvenog prava EU-a zbog međunarodnih obveza.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Dosad nijedan propis Europske unije nije bio usmjeren na zaštitu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. Međutim, ovaj je prijedlog povezan s reformom sustava OZP-a za poljoprivredne proizvode koja je u tijeku i temelji se na rezultatima izvješća o evaluaciji programa zaštite OZP-a EU-a za poljoprivredne proizvode. Njime se ujedno nastoje postići što veće sinergije s reformom postojećih programa OZP-a koja je u tijeku, a kojom se nastoje pronaći načini jačanja, osuvremenjivanja, pojednostavnjenja i boljeg provođenja prava na temelju OZP-a za poljoprivredne i prehrambene proizvode, vina i jaka alkoholna pića.

- **Savjetovanja s dionicima**

- Komisija je donijela opsežnu **strategiju savjetovanja za prikupljanje mišljenja svih relevantnih dionika**. Savjetovanja su započela 2013., a 2020. i 2021. su pojačana.
- Iz geografske perspektive, strategijom savjetovanja obuhvaćene su zemlje EU-28, a nakon BREXIT-a zemlje EU-27.

Savjetovanje je uključivalo **niz širokih i ciljanih savjetovanja**, odnosno:

- **javna savjetovanja:** u kontekstu [vanjske studije provedene 2013.](#) provedena je anketa o potrebama i očekivanjima dionika u pogledu moguće pravne zaštite oznaka autentičnih proizvoda povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom na razini Unije. Rezultati [javnog savjetovanja organiziranog 2014.](#) predstavljeni su na javnoj konferenciji održanoj 19. siječnja 2015., a [objavljeni](#) u lipnju 2015. Tijekom savjetovanja o planu djelovanja (30. studenoga 2020.–18. siječnja 2021.) dionici su pružili povratne informacije o planu Komisije za procjenu učinka inicijative na razini EU-a o OZP-ima za obrtničke i industrijske proizvode. Javno savjetovanje o „Zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za nepoljoprivredne proizvode na razini EU-a” bilo je otvoreno 12 tjedana, od 29. travnja 2021. do 22. srpnja 2021.;
- **osobne intervjuje:** u kontekstu studije o kontroli i provedbi pravila za OZP-e za nepoljoprivredne proizvode s odabranim dionicima provedeni su osobni intervjui;
- **radionice:** u kontekstu Europskog tjedna regija i gradova 2016. u listopadu 2016. organizirana je radionica o „doprinosu nepoljoprivrednih proizvoda povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom regionalnom uključivom gospodarskom razvoju”. Na radionici su 18. studenoga 2019. predstavljeni rezultati „Studije o gospodarskim aspektima zaštite oznake zemljopisnog podrijetla za nepoljoprivredne proizvode na razini EU-a” te je održana rasprava o njima; Dana 13. srpnja 2021. predstavljeni su i preliminarni nalazi „Studije o pravilima kontrole i provedbe zaštite oznake zemljopisnog podrijetla (OZP) za nepoljoprivredne proizvode u EU-u” te je održana rasprava o njima.
- **ciljane sastanke s predstavnicima država članica („stručna skupina GIPP”):** održani u travnju 2021. i siječnju 2022., nakon čega su uslijedila **ciljana savjetovanja pisanim putem s uredima za intelektualno vlasništvo** država članica u lipnju 2021. na temelju dva ciljana upitnika.

Odgovori su **općenito** pokazali da proizvođači obrtničkih i industrijskih proizvoda s OZP-om, Europski parlament, Europski odbor regija, Europski gospodarski i socijalni odbor, devet država članica i akademska zajednica **snažno podupiru uspostavu posebnog programa OZP-a**. Ti su odgovori osnova prijedloga Komisije kako je podnesen. **Četiri države članice podupiru osnovnu opciju održavanja postojećeg stanja** i smatraju da je zaštita žigova dovoljna. Međutim, u procjeni učinka istaknuti su i nedostaci postojećih alternativa za zaštitu žigova u postizanju dostatne zaštite naziva obrtničkih i industrijskih proizvoda i problemi u slučaju reforme sustava žigova, uključujući nedostatak usklađenosti s posebnim sustavom OZP-a za poljoprivredne proizvode.

Na temelju detaljnijih **povratnih informacija dobivenih u okviru javnog savjetovanja održanog 2021.** utvrđeno je da većina ispitanika smatra da je poseban sustav kojim bi se uspostavilo pravo EU-a na zaštitu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode najpoželjnija opcija politike (ocijenjena ocjenom 5). Najmanje poželjna opcija politike (ocijenjena ocjenom 1) prema mišljenju većine ispitanika osnovni je scenarij nepoduzimanja mjera na razini Unije. Više od 80 % ispitanika koji su odgovarali na pitanja o ovoj opciji odlučno se protivili zadržavanju postojećeg stanja.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se oslanjala na **dva glavna izvora** vanjskog stručnog znanja:

1. studije koje su po narudžbi izradili vanjski ugovaratelji, odnosno:

- [Study on GI protection for non-agricultural products in the Internal Market \(Studija o zaštiti OZP-a za nepoljoprivredne proizvode na unutarnjem tržištu\)](#) (Insight Consulting/REDD/OriGIn, 2013.)
- [Study on the economic aspects of GI protection at EU level for non-agricultural products \(Studija o gospodarskim aspektima zaštite OZP-a na razini EU-a za nepoljoprivredne proizvode\)](#) (VVA/ECORYS/ConPolicy, 2019.)
- [Study on control and enforcement rules for GI protection for non-agricultural products in the EU \(Studija o pravilima kontrole i provedbe zaštite OZP-a za nepoljoprivredne proizvode u EU-u\)](#) (VVA/AND International, 2021.)

2. **tehničku suradnju s EUIPO-om**, koja je bila usmjerena na razne procesne modele za omogućivanje pouzdane procjene podopcija o subjektu EU-a zaduženog za registraciju OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode i postupanje s međunarodnim zahtjevima na temelju Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma te u vezi s ulogom nacionalnih tijela u postupku registracije. Rezultat te suradnje, na temelju doprinosa EUIPO-a, naveden je u Prilogu 9. procjeni učinka

- **Procjena učinka**

U procjeni učinka ispitane su sljedeće **opcije politike**:

- **1. opcija politike – proširenje sustava zaštite OZP-a za poljoprivredne proizvode na OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode:** u okviru ove opcije sustav zaštite OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode bio bi integriran u postojeće programe zaštite OZP-a kojima su obuhvaćeni poljoprivredni i prehrambeni proizvodi. U okviru reforme sustava OZP-a za poljoprivredne proizvode koja je u tijeku države članice trebale bi nastaviti primjenjivati postupak preliminarnog ispitivanja na nacionalnoj razini. Na razini Unije, prijedlogom o reviziji sustava OZP-a za poljoprivredne proizvode Komisiji bi trebalo dati ovlasti za povjeravanje ispitivanja zahtjeva i prigovora agenciji (najvjerojatnije EUIPO-u). U okviru te opcije aktualnim prijedlogom o reviziji u poljoprivredno-prehrambenom sektoru uskladio bi se postojeći sustav praćenja i provedbe te bi se proširio tako da obuhvaća i OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode.
- **2. opcija politike – samostalna uredba EU-a kojom bi se uspostavila posebna zaštita OZP-a:** u okviru te opcije donijela bi se uredba EU-a o uspostavi posebnog programa zaštite OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. Ona bi se temeljila na postojećem sustavu za OZP-e za poljoprivredne proizvode, ali bi bila dodatno prilagođena obrtničkim i industrijskim proizvodima. OZP-i za obrtničke i industrijske proizvode bili bi zaštićeni pravom EU-a u svim državama članicama. U okviru te **2. opcije politike** moguće bi bile sljedeće **podopcije**:
 - **2.1. Teritorijalna povezanost:**
 - **2.1.A. Zaštićene oznake izvornosti (ZOI):** u okviru ZOI-ja kvaliteta ili obilježja proizvoda bitno su ili isključivo povezani s određenim zemljopisnim okruženjem mjesta podrijetla; i sve faze proizvodnje, prerade ili pripreme moraju se odvijati na definiranom zemljopisnom području.
 - **2.1.B. Zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP):** u okviru ZOZP-a određena kvaliteta, ugled ili drugo obilježje proizvoda pripisuju se u osnovi njegovu zemljopisnom podrijetlu; najmanje jedna faza

- proizvodnje, prerade ili pripreme odvija se na definiranom zemljopisnom području.
- **2.2. Uključenost nacionalnih tijela u postupak registracije:**
 - **2.2.A.** Sustav koji se temelji na dvije faze: prva faza provodila bi se na razini država članica te bi u okviru nje nacionalna ili lokalna tijela bila zadužena za prvotno ispitivanje dogovorenih specifikacija proizvoda lokalnih proizvođača i zahtjeva za OZP. Druga faza provodila bi se na razini Unije te bi u okviru nje subjekt EU-a donio odluku o registraciji bez naplaćivanja pristojbe.
 - **2.2.B.** Sustav koji se temelji na jednoj fazi: nacionalna tijela ne bi sudjelovala u ispitivanju i registraciji te bi lokalni proizvođači registrirali svoje OZP-e izravno na razini EU-a.
 - **2.3. Subjekt EU-a zadužen za registraciju na razini Unije i na međunarodnoj razini:**
 - **2.3.A.** Komisija bi bila zadužena za fazu registracije na razini Unije i djelovala bi i kao nadležno tijelo na temelju Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma WIPO-a.
 - **2.3.B.** Specijalizirana agencija za intelektualno vlasništvo EUIPO bila bi zadužena za registraciju na razini Unije i djelovala bi i kao nadležno tijelo na temelju Ženevskog akta.
 - **2.4. Kontrola i provedba:**
 - **2.4.A.** Repliciranje modela kontrole i provedbe koji se primjenjuje u programima za OZP-e za poljoprivredne proizvode.
 - **2.4.B.** Pojednostavnjenje kontrole primjenom modela dosljedne provedbe: u okviru ove podopcije uvelo bi se samocertificiranje; uvele bi se nasumične inspekcije nacionalnih tijela (ili delegiranih tijela za certifikaciju), zajedno s odvrćajućim sustavom novčanih kazni; pojednostavile bi se obveze nacionalnih tijela u pogledu izvješćivanja; i uveo bi se program provedbe u okviru sustava OZP-a za poljoprivredne proizvode koji se trenutačno revidira, zajedno sa sustavom upozorenja o nazivima domena radi suzbijanja zlouporabe OZP-a na internetu.
 - **2.5. Istodobno postojanje prava i sustava EU-a i nacionalnih prava i sustava:**
 - **2.5.A.** OZP-i za obrtničke i industrijske proizvode bili bi zaštićeni pravom EU-a kojim se zamjenjuju postojeći nacionalni sustavi OZP-a i apsorbiraju nacionalna prava na OZP-e.
 - **2.5.B.** Uvođenje prava EU-a na OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode tako da se istodobno zadrži usporedni sustav za podnošenje zahtjeva za nacionalne OZP-e.
- **3. opcija politike – reforma sustava žigova:** u okviru ove opcije provela bi se reforma sustava žigova EU-a, posebno Uredbe o žigu EU-a (EUTMR), kako bi proizvođači obrtničkih i industrijskih proizvoda mogli na razini Unije podnijeti zahtjev za registraciju naziva koji jamči posebnu kvalitetu proizvoda povezanu s određenom zemljopisnom regijom. Ta bi se opcija mogla temeljiti na reformi zajedničkog žiga EU-a ili na reformi certifikacijskog žiga EU-a. Kad je riječ o certifikaciji na razini EU-a, to bi zahtijevalo uklanjanje postojeće zabrane

certificiranja zemljopisnog podrijetla. Kad je riječ o zajedničkom žigu EU-a, to bi zahtijevalo uvođenje funkcije certificiranja povezanosti „kvalitete na temelju zemljopisnog podrijetla” sa zajedničkim žigom. Osim toga, trebalo bi prilagoditi i zajednički žig EU-a i certifikacijski žig EU-a kako bi bili u skladu s područjem primjene zaštite na temelju Ženevskog akta.

Razmotrene su i sljedeće opcije koje su odbačene u ranoj fazi:

- **osnovni scenarij – bez promjena:** zadržavanje rascjepkanog regulatornog okvira u Uniji i nedostatak priznate zaštite obrtničkih i industrijskih proizvoda s OZP-om na međunarodnoj razini;
- **preporuka:** u okviru ove opcije donijela bi se preporuka na razini Unije kojom bi se države članice potaklo na to da uspostave nacionalne sustave zaštite radi certificiranja povezanosti između određenih kvaliteta proizvoda i podrijetla obrtničkih i industrijskih proizvoda;
- **usklađivanje nacionalnih zakona:** u okviru ove opcije donijela bi se direktiva EU-a radi usklađivanja nacionalnih zakona o zaštiti OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. EU bi direktivom uspostavio obveze za postizanje posebnih ciljeva zaštite OZP-a. Na primjer, o trajanju i području primjene zaštite, teritorijalnoj povezanosti i postupovnim aspektima. Proizvođači bi mogli dobiti prava na nacionalni OZP registriran na nacionalnoj razini. Pravo na OZP na razini EU-a ne bi bilo uspostavljeno.

Najpoželjnija opcija politike je 2. opcija: samostalna uredba EU-a. Cijeli paket najpoželjnije opcije kombinacija je podopcija 2.1.B. (zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla (ZOZP)), **2.2.A.** (sustav koji se temelji na dvije faze), **2.3.B.** (EUIPO je nadležan za registraciju na razini Unije i na međunarodnoj razini), **2.4.B.** (pojednostavnjenje kontrole dosljednom provedbom) i **2.5.A.** (program EU-a zamjenjuje nacionalne sustave i prava u pogledu OZP-a).

Kad se **usporede 1., 2. i 3. opcija**, sve one pružaju jedinstvenu točku za registraciju na razini Unije te jedinstvenu zaštitu koja bi proizvođačima omogućila da zaštite i naznače kvalitetu svojih proizvoda koja je povezana s njihovim zemljopisnim podrijetlom na unutarnjem tržištu.

Međutim, razvojem specifikacija proizvoda **1. opcija politike (PO1) i 2. opcija politike (PO2)** bile bi osobito korisne u tome da se obrtnicima i proizvođačima pomogne u suradnji u tržišnim nišama omogućivanjem suradnje te **promicanjem i zaštitom tradicionalnog znanja na razini Unije** u skladu s **pravilima EU-a o tržišnom natjecanju**. Isto tako, obje te opcije ne pogoduju samo proizvođačima, nego i povezanim **sektorima**, kao što je **turizam**, jer **OZP-i omogućuju veću vidljivost proizvoda i regije**. Budući da je turizam sektor koji je posebno teško pogođen pandemijom bolesti COVID-19, opcije PO1 i PO2 mogle bi se pokazati velikim korakom prema vraćanju tih regija, često nerazvijenih, na putanju **gospodarskog oporavka** i pomoći u poboljšanju turističke **privlačnosti regija EU-a**. Stoga opcije PO1 i PO2 mogu imati ključnu ulogu u omogućivanju oporavka u teško pogođenim regijama EU-a.

Opcije PO1 i PO2 u skladu su sa Ženevskim aktom Lisabonskog sporazuma, a opcija PO3 ocijenjena je manje poželjnom u odnosu na politiku EU-a o žigovima. Nadalje, opcija **PO3** ocijenjena je manje poželjnom i s obzirom na usklađenost s **međunarodnom politikom EU-a o zaštiti OZP-a**.

Kad je riječ o **utjecaju na tržišno natjecanje**, malo je vjerojatno da će ova inicijativa imati negativne učinke.

- OZP-ima se potvrđuje kvaliteta na temelju zemljopisnog podrijetla. Nadalje, vrlo je malo prihvatljivih OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode (između 300 i 800 u Uniji), a srodnih funkcionalnih nadomjestaka koji nisu obuhvaćeni sustavom OZP-a ima napretek. Konkurentski proizvođači mogu unositi i proizvoditi nadomjestke obuhvaćene sustavom OZP-a samo ako ispunjavaju relevantne kriterije. Stoga je malo vjerojatno da će se **prijedlogom stvoriti ili povećati tržišna snaga**.
- Obrtnički i industrijski proizvodi s OZP-om vjerodostojni su ekskluzivni proizvodi. Temelje se na tradiciji, prenose informacije o svojem zemljopisnom podrijetlu i zadovoljavaju posebne zahtjeve potrošača koji pridaju vrijednost takvim posebnim kvalitetama (npr. tehnike ručne proizvodnje). Čak i ako bi se smanjio intenzitet tržišnog natjecanja kad bi proizvod koji prethodno nije imao OZP dobio OZP, potrošači bi mogli biti spremniji platiti takve proizvode jer ta oznaka upućuje na njihovu kvalitetu Stoga je **utjecaj na korist za potrošače malo vjerojatan**.

Kad je riječ o **utjecaju na inovacije**, OZP-i za obrtničke i industrijske proizvode nisu temelj „jezgre” proizvoda ili inovacije postupaka kao patent. U tom smislu, na temelju priručnika iz Osla o inovacijama, oni čine marketinšku i/ili organizacijsku inovaciju. **Poseban sustav potaknuo bi ulaganja manjih razmjera u obrtništvo** te bi mogao poboljšati izvrsnost u proizvodnji nišnih proizvoda. Isto tako, u mjeri u kojoj bi sustav OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode omogućio veće plaće i otvaranje novih radnih mjesta, mlađi radnici ostali bi u svojim regijama, a ne bi odlazili u privlačnija urbana područja.

Kad je riječ o **utjecaju na okoliš**, opseg proizvodnje malog broja obrtničkih i industrijskih proizvoda s OZP-om vjerojatno je *de minimis* ili ograničen. Isto tako, OZP-i za obrtničke i industrijske proizvode omogućuju stvaranje trajnije robe u usporedbi s jeftinijim alternativama za masovnu proizvodnju bez OZP-a i vjerojatnije je da će se proizvoditi na područjima Unije sa strožim okolišnim standardima. Vjerojatnije je da potrošači koji daju prednost takvoj vjerodostojnoj robi imaju razvijenu ekološku svijest i stoga očekuju da proizvođači obrtničkih i industrijskih proizvoda s OZP-om zajedno s njima smisleno primjenjuju ekološke vrijednosti. Stoga je vjerojatno da će **učinak na okoliš – koliko god mali – biti pozitivan**.

Kad je riječ o **troškovima najpoželjnije opcije**, subjekt EU-a morat će upravljati sustavom registracije OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode i steći operativno iskustvo i specijalizirane vještine koje mu trenutačno nedostaju u tom području. Okvir će morati uspostaviti i države članice. Čak i ako iskustvo pokazuje da u poljoprivredi ovakvo opterećenje nije veliko, potpuno privatno-javni sustav kontrole i provedbe po definiciji zahtijeva manje troškova za javna tijela. Mogućnost da proizvođači daju osobne izjave o sukladnosti tijekom vremena, primjerice nakon dodjeljivanja prava na OZP, isto tako može smanjiti troškove.

Procjena godišnjih troškova u eurima za jedan OZP prikazana je u nastavku:

Radnja	Proizvođači (skupina)	Tijela		Ukupno
		Na nacionalnoj razini	EU	
Godišnji trošak za jedan OZP (EUR)				
Registracija*	15 000	7 500	17 000	39 500
Provjera/kontrola*	5 700	100	0	5 800
Provedba i upravljanje**	3 000	3 900	0	6 900
Ukupno	23 700	11 500	17 000	52 200

* jednokratni trošak

** periodični trošak

Izvor: Vlastiti izračuni na temelju studije koju je izradila grupacija VVA & AND International (2021.).

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Prijedlog je pretežno namijenjen mikro te malim ili srednjim poduzećima (MMSP-ovi) i osmišljen je tako da se uzimaju u obzir posebne potrebe MMSP-ova te izazovi s kojima se oni suočavaju. Stoga su u prijedlogu predviđeni umjereni troškovi registracije OZP-a. Države članice moći će naplaćivati pristojbe za registraciju, ali one moraju biti razmjerne. Visina pristojbi mora se odrediti uzimanjem u obzir situacije specifičnih poduzeća kao što su MMSP-ovi, na primjer u obliku nižih pristojbi. Na razini Unije, u drugoj fazi postupka registracije, EUIPO neće naplaćivati pristojbe za registraciju OZP-a, osim u slučaju postupka „izravne registracije” predviđenog člankom 15. Time će se MMSP-ovima omogućiti pristup ovom pravu intelektualnog vlasništva uz umjereni trošak.

MMSP-ovi smatraju da je pravna složenost najveća prepreka njihovu poslovanju. Stoga se prijedlogom uspostavljaju jednostavni postupci registracije novih OZP-a i upravljanja njima, pri čemu ni u jednoj fazi postupka nije potrebno sudjelovanje pravnih zastupnika, a administrativno opterećenje za MMSP-ove svedeno je na najmanju moguću mjeru.

U prijedlogu je predviđen potpuno digitalizirani postupak podnošenja zahtjeva i registracije u EU-u, kojim bi upravljao EUIPO. Time bi se trebalo smanjiti i administrativno opterećenje. Sustav e-podnošenja trebao bi se primjenjivati i na izravne registracije u iznimnim slučajevima u kojima države članice koje ispunjavaju uvjete žele biti izuzete od obveze određivanja nacionalnog tijela za upravljanje zahtjevima za OZP za obrtničke i industrijske proizvode na nacionalnoj razini.

Novi sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode koji će uspostaviti EUIPO mora podnositeljima zahtjeva osigurati dodatni digitalni alat u okviru postupka podnošenja zahtjeva radi bolje zaštite i provedbe njihovih prava na OZP-e.

Radi pojednostavnjenja, trebalo bi održavati javno dostupan elektronički registar OZP-a (registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode) kako bi se omogućio izravan i brz pristup informacijama o svim registriranim OZP-ima. Svaka osoba mora biti u mogućnosti jednostavno preuzeti službeni izvadak iz Unijinog registra oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode kojim se dokazuje registracija OZP-a te relevantne podatke, uključujući datum podnošenja zahtjeva za OZP ili drugi datum prvenstva. Taj bi se službeni izvadak mogao upotrebljavati kao vjerodostojna potvrda u sudskim postupcima na sudu, arbitražnom sudu ili pri sličnom tijelu.

- **Temeljna prava**

Prijedlogom će se poboljšati zaštita intelektualnog vlasništva u Uniji za obrtničke i industrijske proizvode povezane s njihovim zemljopisnim podrijetlom. Stoga bi prijedlog trebao imati pozitivan učinak na temeljno pravo na intelektualno vlasništvo prema članku 17. stavku 2. Povelje EU-a o temeljnim pravima („Povelja”). U određenim slučajevima i u skladu s međunarodnim obvezama koje proizlaze iz Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla trebat će uskladiti s pravom na žigove, posebno u pogledu poznatih žigova (vidjeti članak 39. ove uredbe) ili prijašnjih žigova registriranih u dobroj vjeri (vidjeti članak 42. ove uredbe).

Prijedlog bi trebao poboljšati i mogućnosti zaštite intelektualnog vlasništva u Uniji za proizvođače obrtničkih i industrijskih proizvoda, posebno u prekograničnim kontekstima.

Stoga bi prijedlog ujedno trebao imati pozitivan učinak na pravo na pravni lijek u skladu s člankom 47. Povelje.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun EU-a. EUIPO, koji se u potpunosti samostalno financira, upravljat će postupkom registracije na razini EU-a i na međunarodnoj razini i financirati ga iz svojeg proračuna (uključujući IT-sustav, uspostavljanje Unijinog registra oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode te upravljanje njime, sustav EU-a za upozorenja protiv zlouporabe OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode na internetu itd.). Kad je riječ o nacionalnim upravama, u 16 država članica (Belgija, Bugarska, Hrvatska, Češka, Estonija, Francuska, Njemačka, Mađarska, Italija, Latvija, Poljska, Portugal, Rumunjska, Španjolska, Slovačka i Slovenija) u kojima se već provode nacionalni programi za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode ne očekuju se dodatni upravni troškovi. Ostale države članice trebale bi izdvojiti sredstva za početni postupak provjere. Sve države članice morat će izdvojiti sredstva za provedbu OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode.

Na temelju analize vanjskih stručnjaka (studija), procjenjuje se da će troškovi registracije na nacionalnoj razini u prosjeku iznositi otprilike 7 500 EUR po OZP-u. Procjenjuje se da će troškovi nasumičnih kontrola za države članice iznositi otprilike 100 EUR po OZP-u, a troškovi provedbe otprilike 3 900 EUR.

Međutim, zbog malog broja potencijalnih kandidata za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode u EU-u (očekuje se otprilike 300 registracija u deset godina) ni troškovi na nacionalnoj razini ni troškovi na razini EUIPO-a ne čine se znatnima. Procjenjuje se da će iznositi otprilike 860,000 EUR godišnje za EU u cjelini (pod pretpostavkom da se godišnje registrira 30 OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode). Provedba OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode iz trećih zemalja koji bi trebali biti zaštićeni u Uniji povećat će troškove. Broj takvih registracija ne može se predvidjeti. Procjenjuje se da je u ovom trenutku samo u Kini i Indiji registrirano ukupno između 400 i 800 nacionalnih OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode.

5. DRUGI ELEMENTI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Ključno je predvidjeti snažan mehanizam praćenja i evaluacije kako bi se osiguralo uspješno ostvarenje posebnih ciljeva prijedloga. Nakon stupanja uredbe na snagu Komisija će ocijeniti jesu li ispunjeni njezini posebni ciljevi. Komisija je u svojoj procjeni učinka utvrdila popis pokazatelja praćenja prema kojima će se ocjenjivati učinak uredbe. Za potrebe tog ocjenjivanja, proizvođači i javna tijela imat će obvezu obavješćivanja Komisije.

Komisija će objaviti izvješće o evaluaciji i preispitivanju uredbe najranije pet godina od datuma njezine primjene. Evaluacija će se provesti u skladu sa smjernicama Komisije za bolju regulativu.

Osim toga, države članice i/ili njihova nacionalna tijela morat će svake četiri godine izvješćivati Komisiju o strategiji i rezultatima svih kontrola OZP-a. Kontrole će se provoditi radi provjere sukladnosti sa zakonskim zahtjevima koji se odnose na program zaštite uspostavljen ovom Uredbom i na provedbu OZP-a na tržištu, među ostalim putem interneta.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Prijedlog se sastoji od skupa pravila osmišljenih radi uspostave samostalnog, usklađenog sustava za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode. Uspostavom jedinstvenog programa OZP-a za EU proizvođačima se omogućuje da zaštite svoje proizvode s OZP-om na razini Unije. Osim toga, prijedlogom se novi program EU-a za zaštitu povezuje s Lisabonskim sustavom. Postupke registracije predviđene novim programom EU-a za zaštitu provode EUIPO, na razini Unije, i javna tijela država članica, na nacionalnoj razini.

Prijedlog uključuje sljedeće odredbe:

Glava 1.: Opće odredbe

U općim odredbama definirani su ciljevi i područje primjene prijedloga. Opće odredbe ujedno sadržavaju popis definicija (članak 3.). Nadalje, u njima su predviđena pravila kojima se uređuje zaštita osobnih podataka koji se obrađuju u okviru postupaka registracije, odobravanja izmjena, poništenja registracije, prigovora, odobravanja prijelaznog razdoblja i kontrole.

Glava 2.: Registracija oznaka zemljopisnog podrijetla

U poglavlju o registraciji predviđaju se jedinstvena pravila za registraciju, i na nacionalnoj razini i na razini Unije, uključujući postupak prigovora; definira se podnositelj zahtjeva i navode se uvjeti za podnositelja zahtjeva; određuje se sadržaj dokumentacije zahtjeva i definira se uloga registra. Utvrđuju se prijelazna zaštita i prijelazne mjere. U ovoj glavi predviđena je i mogućnost savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, koji se sastoji od stručnjaka koje imenuju države članice i Komisija. Po potrebi i na zahtjev Ureda ili Komisije Savjetodavni odbor ispitat će određene zahtjeve za OZP i tehničke probleme u vezi s primjenom ove Uredbe i iznijeti svoje mišljenje o tome. Savjetovanje sa Savjetodavnim odborom obvezno je u slučaju zahtjeva podnesenih u okviru postupka izravne registracije iz članka 15. Glava 2. sadržava i odredbe o izmjenama specifikacije proizvoda i o poništenju registriranih OZP-a te o postupku podnošenja žalbe. U njoj se ujedno uspostavlja sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena te ona sadržava odredbe o upravnim pristojbama.

Prijedlogom se uspostavlja izniman program za izravne postupke pred Uredom za podnositelje zahtjeva iz države članice koja ispunjava određene uvjete na dan donošenja ove Uredbe i koja stoga ne određuje nacionalno tijelo za upravljanje postupcima registracije, izmjene specifikacije proizvoda i poništenja registracije u vezi s OZP-ima. Države članice koje se odluče za ovaj iznimni program registracije moraju odrediti kontaktnu točku za postupak registracije prema EUIPO-u i nadležno tijelo za kontrolu i provedbu te poduzeti potrebne mjere za provedbu prava iz ove Uredbe.

Države članice mogu naplaćivati pristojbu za pokrivanje svojih troškova upravljanja sustavom OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. Međutim, Ured neće naplaćivati pristojbu, osim za izravni postupak podnošenja zahtjeva iz članka 15. Pristojbe EU-a moraju biti utvrđene provedbenim aktom (članak 291. UFEU-a) u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe.

U ovoj se glavi utvrđuje i da Komisija ima pravo od Ureda preuzeti ovlasti za donošenje odluka koje mogu utjecati na trgovinsku i vanjsku politiku Unije ili na javni interes. Primjena tog prava predviđena je samo za situacije kad pitanje politike može nadjačati tehničke aspekte intelektualnog vlasništva, uzimajući u obzir i to da oznake zemljopisnog podrijetla imaju važnu ulogu u trgovinskoj i vanjskoj politici Unije te da čine zajednička prava kojima se ujedno obavljaju javne funkcije.

Glava 3.: Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla

U glavi 3. utvrđena je razina zaštite OZP-a za obrtničke i industrijske proizvode. U glavi 3. ujedno su utvrđena pravila za OZP-e kad se takve oznake upotrebljavaju kao dijelovi ili sastavni dijelovi u proizvedenim proizvodima te su pojašnjeni generički nazivi i registracija homonimnih oznaka OZP-a, kao i odnos sa žigovima. U njoj su utvrđena pravila za skupine proizvođača. Definiran je odnos prema upotrebi zaštićenih izraza u nazivima internetskih domena. Ova glava uključuje pravila za upotrebu simbola, oznaka i kratica Unije na etiketama i promidžbenom materijalu predmetnog proizvoda.

Glava 4.: Kontrole i provedba

Pravila o kontrolama i provedbi utvrđena su u glavi 4., uključujući i provjeru je li proizvod označen OZP-om proizveden u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda i praćenje upotrebe OZP-a na tržištu. I za provjeru i za praćenje, u ovoj su glavi predviđena dva postupka u vezi s kontrolom proizvođača. Iako su države članice dužne odrediti nadležno tijelo odgovorno za službene kontrole radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom, one mogu uvesti postupak certificiranja treće strane kojim upravljaju nadležna tijela ili ovlaštena tijela za certifikaciju proizvoda ili postupak koji se temelji na osobnoj izjavi proizvođača. Osim kontrola proizvođača, u ovoj se glavi utvrđuju i pravila za države članice o načinu sprečavanja ili zaustavljanja bilo kakvog drugog oblika zlouporabe OZP-a na njihovu državnom području. Osim toga, njome se nastoji spriječiti zlouporaba OZP-a na internetskim platformama² u skladu s Uredbom (EU) br. xxxx/2022. U toj se glavi ujedno uređuje uzajamna pomoć između tijela država članica. U njoj se zahtijeva da provedbena tijela na zahtjev proizvođača dostave dokaz o certificiranju.

Glava 5.: Oznake zemljopisnog podrijetla upisane u Međunarodni registar i izmjene drugih akata

U glavi 5. predviđene su nužne izmjene Odluke Vijeća (EU) 2019/1754 i Uredbe (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća, zakonodavstva EU-a koje je doneseno nakon pristupanja EU-a Ženevskom aktu 26. studenoga 2019.

Te su izmjene potrebne kako bi se postojeća pravila prilagodila promijenjenim okolnostima nakon njihove uspostave uslijed donošenja novog programa EU-a za OZP-e za obrtničke i industrijske proizvode. Na primjer, trenutačno ne postoji odredba s pojašnjenjem da, za razliku od slučajeva u kojima se primjenjuju OZP-i za poljoprivredne proizvode, EUIPO ima ulogu nadležnog tijela na temelju Lisabonskog sustava. Slično tomu, potrebne su odredbe kojima bi se osiguralo da nadležno tijelo EU-a može podnijeti i obraditi međunarodne zahtjeve koji se odnose na obrtničke i industrijske proizvode.

Daljnje izmjene koje se uvode odnose se na Uredbu (EU) 2017/1001 o žigu kako bi se u katalog zadaća Ureda iz članka 151. dodale zadaće koje se Uredu dodjeljuju za upravljanje oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i njihovo promicanje. Osim toga, uvodi se još jedna izmjena Uredbe (EU) 2017/1001 o žigu kako bi se uspostavio sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena za žigove EU-a koji je replika sustava upozoravanja uspostavljenog ovom Uredbom.

Glava 6.: Tehnička pomoć

² Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ.

U glavi 6. utvrđuje se da je Komisija ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se EUIPO-u povjerile zadaće ispitivanja i druge upravne zadaće koje se odnose na oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja, osim oznaka zemljopisnog podrijetla u skladu sa Ženevskim aktom Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla, predloženih za zaštitu na temelju međunarodnih pregovora ili međunarodnih sporazuma. U toj glavi Komisija osigurava da se upravne zadaće koje se odnose na oznake zemljopisnog podrijetla u kontekstu međunarodnih pregovora i međunarodnih sporazuma u kojima se ne razmatraju pitanja trgovinske ili vanjske politike mogu prepustiti Uredu.

Glava 7.: Dodatne odredbe

U glavi 7. utvrđuju se ovlasti Komisije za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a radi dopune ili izmjene Uredbe u pogledu detaljnih pravila o postupcima i obliku postupka poništenja te o prezentaciji zahtjeva iz članka 29. To uključuje zahtjeve ili navođenje dodatnih stavki u okviru popratne dokumentacije iz članka 9., definiranje postupaka i uvjeta primjenjivih na pripremu i podnošenje zahtjeva za registraciju iz članka 17. na razini Unije, pravila o povjeravanju vođenja Unijinog registra oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode EUIPO-u iz članka 26., formalni sadržaj obavijesti o žalbi, postupak podnošenja i ispitivanja žalbe te formalni sadržaj i oblik odluka žalbenih vijeća iz članka 30., informacije i zahtjeve navedene u osobnoj izjavi iz članka 49. i odgovarajućem Prilogu 1. i tehničku pomoć Ureda iz članka 62. U njoj se utvrđuju i provedbeni akti koje Komisija mora donijeti kako bi osigurala jedinstvene uvjete za provedbu ove Uredbe.

Glava 8.: Prijelazne i završne odredbe

U glavi 8. utvrđuje se da bi prijelazna zaštita nacionalnih oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode trebala prestati biti na snazi nakon godinu dana od dana stupanja na snagu ove Uredbe. Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju i Ured o tome koje od svojih pravno zaštićenih naziva ili naziva utvrđenih upotrebom žele registrirati i zaštititi u skladu s ovom Uredbom.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i o izmjeni uredaba (EU) 2017/1001 i (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća i Odluke Vijeća (EU) 2019/1754**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 118. stavak 1. te članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora³,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Vijeće je 10. studenoga 2020. donijelo zaključke⁵ o politici intelektualnog vlasništva u kojima navodi da je spremno razmotriti uvođenje sustava posebne zaštite nepoljoprivrednih proizvoda na temelju temeljite procjene učinka njegovih potencijalnih troškova i koristi.
- (2) U svojoj Komunikaciji od 25. studenoga 2020. naslovljenoj „Iskorištavanje inovacijskog potencijala EU-a – Akcijski plan za intelektualno vlasništvo za oporavak i otpornost EU-a” Komisija se obvezala da će na temelju procjene učinka razmotriti hoće li predložiti sustav Unije za zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla (OZP-i) za nepoljoprivredne proizvode.
- (3) Na razini Unije već dugi niz godina postoji zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla za vina, jaka alkoholna pića⁶, aromatizirana vina⁷, kako su definirana na razini Unije, te

³ SL C [...], [...], str. [...].

⁴ SL C [...], [...], str. [...].

⁵ Zaključci Vijeća o politici intelektualnog vlasništva i reviziji sustava industrijskog dizajna u Uniji, 10. studenoga 2020.

⁶ Uredba (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označivanju jakih alkoholnih pića, upotrebi naziva jakih alkoholnih pića u prezentiranju i označivanju drugih prehrambenih proizvoda, zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za jaka alkoholna pića, upotrebi etilnog alkohola i destilata poljoprivrednog podrijetla u alkoholnim pićima te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 110/2008 (SL L 130, 17.5.2019., str. 1.).

za poljoprivredne i prehrambene proizvode⁸, kako su zaštićeni na razini Unije. Primjereno je pružiti zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije u pogledu proizvoda koji nisu obuhvaćeni područjem primjene postojećih propisa, tako da se istodobno osigura konvergencija i nastoji obuhvatiti velik broj raznih obrtničkih i industrijskih proizvoda, kao što su prirodno kamenje, nakit, tekstil, čipka, pribor za jelo, staklo i porculan.

- (4) Nekoliko država članica ima nacionalne sustave za zaštitu nacionalnih oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Ti se sustavi razlikuju u smislu zaštite, upravljanja i pristojbi i ne pružaju zaštitu izvan svojeg državnog područja. Druge države članice ne pružaju zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla na nacionalnoj razini za takve proizvode. Takva složenost zbog raznih sustava zaštite na razini država članica može dovesti do povećanih troškova i pravne nesigurnosti za proizvođače te destimulirati ulaganja u tradicionalne obrte u Uniji.
- (5) Jedinstvena zaštita prava intelektualnog vlasništva koja se odnose na oznake zemljopisnog podrijetla u cijeloj Uniji može pridonijeti pružanju poticaja za proizvodnju kvalitetnih proizvoda, širokoj dostupnosti takvih proizvoda za potrošače i stvaranju vrijednih i održivih radnih mjesta, među ostalim u ruralnim i manje razvijenim regijama. Osobito s obzirom na potencijal oznaka zemljopisnog podrijetla za pružanje doprinosa održivim i visokokvalificiranim radnim mjestima u ruralnim i manje razvijenim regijama, proizvođači bi trebali nastojati stvoriti znatan udio vrijednosti proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla unutar definiranog zemljopisnog područja.
- (6) Unija je 26. studenoga 2019. pristupila Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla⁹ iz 2015. („Ženevski akt”) kojim upravlja Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo. Ženevski akt pruža sredstva za dobivanje zaštite za oznake zemljopisnog podrijetla neovisno o prirodi robe na koju se odnose, uključujući ruketvorine i industrijske proizvode.
- (7) Izrada proizvoda povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom često se temelji na lokalnom znanju te na lokalnim proizvodnim metodama koje su ukorijenjene u kulturnom i društvenom naslijeđu matične regije takvih proizvoda. Učinkovita zaštita intelektualnog vlasništva potencijalno može pridonijeti povećanju profitabilnosti i privlačnosti tradicionalnih obrtničkih zanimanja. Posebna zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla priznata je radi očuvanja i razvoja kulturne baštine i u poljoprivrednom i u obrtničkom i industrijskom području. Trebalo bi uspostaviti učinkovite postupke za registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla Unije kojima se štite nazivi obrtničkih i industrijskih proizvoda, u kojima se uzimaju u obzir regionalne i lokalne posebnosti. Sustav oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode trebao bi osigurati održavanje i poboljšanje tradicija proizvodnje i stavljanja na tržište.
- (8) Stoga je, kao prvo, potrebno osigurati pošteno tržišno natjecanje za proizvođače obrtničkih i industrijskih proizvoda na unutarnjem tržištu; kao drugo, jamčiti dostupnost pouzdanih informacija o takvim proizvodima potrošačima; kao treće,

⁷ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

⁸ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.)

⁹ SL L 271, 24.10.2019., str. 15.

čuvati i razvijati kulturnu baštinu i tradicionalno znanje; kao četvrto, osigurati učinkovitu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i na razini Unije i na međunarodnoj razini; kao peto, predvidjeti djelotvornu provedbu prava intelektualnog vlasništva u cijeloj Uniji i u elektroničkoj trgovini na unutarnjem tržištu te, naposljetku, osigurati povezanost s međunarodnim sustavom registracije i zaštite na temelju Ženevskog akta.

- (9) Kako bi se osigurala potpuna obuhvaćenost obrtničkih i industrijskih proizvoda koji ispunjavaju uvjete za zaštitu OZP-a (tj. proizvoda koji imaju obilježja, svojstva ili ugled povezane s mjestom njihove proizvodnje ili izrade), područje primjene ove Uredbe potrebno je odrediti u skladu s relevantnim međunarodnim okvirom, odnosno Svjetskom trgovinskom organizacijom. Stoga bi trebalo uspostaviti kombiniranu nomenklaturu izravnim upućivanjem na Prilog I. Uredbi Vijeća br. 2658/87¹⁰. Tim se pristupom osigurava usklađenost s područjem primjene revidirane Uredbe o OZP-ima za poljoprivredne i prehrambene proizvode, vino i jaka alkoholna pića.
- (10) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata osobito Poveljom. Sukladno tome, ovu Uredbu treba tumačiti i primjenjivati u skladu s tim pravima i načelima, uključujući pravo na zaštitu osobnih podataka, slobodu poslovanja i pravo na vlasništvo, uključujući intelektualno vlasništvo.
- (11) Zadaće koje se ovom Uredbom dodjeljuju tijelima država članica, Komisiji i Uredu za intelektualno vlasništvo Europske unije (dalje u tekstu „Ured”) mogu zahtijevati obradu osobnih podataka, posebno kad je to potrebno za identifikaciju podnositelja zahtjeva u postupku registracije, izmjene ili poništenja registracije, podnositelja prigovora u postupku prigovora ili korisnika prijelaznog razdoblja kojima je odobreno odstupanje od zaštite registriranog naziva. Stoga je obrada takvih osobnih podataka nužna za izvršavanje zadaća koje se obavljaju u javnom interesu. U okviru svake obrade osobnih podataka prema ovoj Uredbi trebaju se poštovati temeljna prava, uključujući pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka prema člancima 7. i 8. Povelje te je ključno da države članice poštuju Uredbu (EU) 2016/679¹¹ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktivu 2002/58/EZ¹², a Komisija i Ured Uredbu (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća¹³.
- (12) Kad je to primjenjivo, informacije uključene u jedinstveni dokument stavit će se na raspolaganje putem digitalne putovnice za proizvode kako je utvrđeno Uredbom o uspostavljanju okvira za zahtjeve za ekološki dizajn za održive proizvode i o stavljanju izvan snage Direktive 2009/125/EZ.

¹⁰ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2685/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).

¹¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

¹² Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31. 7.2002., str. 37.).

¹³ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

- (13) Države članice trebale bi imati mogućnost naplaćivanja registracijske pristojbe kako bi pokrile svoje troškove upravljanja sustavom oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Države članice trebale bi naplaćivati niže pristojbe za mikro te mala ili srednja poduzeća (MMSP-ovi). Ured ne bi trebao naplaćivati pristojbu za upravljanje postupkom podnošenja zahtjeva u Uniji. Međutim, Ured bi trebao imati mogućnost naplaćivanja pristojbe za izravnu registraciju. U tom slučaju, pristojbe koje naplaćuje Ured trebale bi biti utvrđene provedbenim aktom u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴.
- (14) Da bi mogle ispunjavati uvjete za zaštitu u državama članicama, oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi se registrirati samo na razini Unije. Međutim, s učinkom od datuma primjene takve registracije na razini Unije, države članice trebale bi moći odobriti privremenu zaštitu na nacionalnoj razini, a da to ne utječe na unutarnje tržište ili međunarodnu trgovinu. Zaštita koja se pruža nakon registracije na temelju ove Uredbe trebala bi biti jednako dostupna oznakama zemljopisnog podrijetla iz trećih zemalja koje ispunjavaju odgovarajuće kriterije i koje su zaštićene u njihovoj zemlji podrijetla. Ured bi trebao provoditi odgovarajuće postupke za oznake zemljopisnog podrijetla iz trećih zemalja.
- (15) Postupke za registraciju, izmjene specifikacije proizvoda i poništenje registracije u vezi s oznakama zemljopisnog podrijetla u Uniji na temelju ove Uredbe trebale bi provoditi države članice i Komisija. Države članice i Ured trebali bi biti odgovorni za različite faze postupaka. Države članice trebale bi biti odgovorne za prvu fazu, koja se sastoji od zaprimanja zahtjeva od podnositelja zahtjeva, ocjenjivanja zahtjeva, provedbe nacionalnog postupka prigovora i, nakon pozitivnih rezultata ocjenjivanja, podnošenja zahtjeva na razini Unije Uredu. Komisija bi trebala biti odgovorna za ispitivanje zahtjeva u drugoj fazi postupka, provedbu postupka prigovora na globalnoj razini i za donošenje odluke o odobravanju ili neodobravanju zaštite oznake zemljopisnog podrijetla. Ured bi trebao provoditi i odgovarajuće postupke za oznake zemljopisnog podrijetla iz trećih zemalja, ne dovodeći u pitanje izravni postupak registracije.
- (16) Kako bi se nacionalnim tijelima olakšalo upravljanje zahtjevima za OZP, dvjema državama članicama ili većem broju država članica trebalo bi omogućiti da: i. surađuju u upravljanju nacionalnom fazom postupaka, uključujući postupke za registraciju, ispitivanje, prigovor na nacionalnoj razini, podnošenje zahtjeva Unije Uredu, izmjene specifikacije proizvoda i poništenje registracije i ii. odluče o tome da jedna od njih upravlja tim postupcima i u ime druge predmetne države članice ili više njih. U tim bi slučajevima sve predmetne države članice trebale bez odgode o tome obavijestiti Komisiju i dostaviti potrebne informacije.
- (17) Moguće je da se određenim državama članicama odobri odstupanje od obveze država članica da odrede nacionalno tijelo u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode koje bi bilo zaduženo za postupke registracije, prigovora na nacionalnoj razini, izmjena specifikacije proizvoda i poništenja registracije pod određenim okolnostima utvrđenima u ovoj Uredbi. Kad je riječ o takvom odstupanju, koje bi trebalo biti u obliku Odluke Komisije, uzima se u obzir činjenica da određene države članice nemaju poseban nacionalni sustav za upravljanje

¹⁴ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode te da u tim zemljama na lokalnoj razini postoji minimalan interes za zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla. U tim okolnostima ne bi bilo opravdano obvezivati predmetnu državu članicu na to da uspostavi infrastrukturu, zaposli potrebno osoblje i kupi objekte za upravljanje tim oznakama zemljopisnog podrijetla. Djelotvornije je i ekonomičnije omogućiti alternativni postupak za skupine proizvođača iz tih država članica kako bi se njihove proizvode zaštitilo oznakom zemljopisnog podrijetla. „Postupak izravne registracije” ima troškovne prednosti za države članice. U skladu s tim odstupanjem postupcima registracije, izmjena specifikacije proizvoda i poništenja registracije trebao bi izravno upravljati Ured. U tom bi smislu Ured trebao dobiti djelotvornu pomoć upravnih tijela te države članice kad Ured to zatraži, i to određivanjem kontaktne točke u pogledu posebnih aspekata koji se odnose na ispitivanje zahtjeva. U tim bi slučajevima Ured trebao imati pravo na naplaćivanje pristojbe za registraciju jer tijekom postupka Ured ima više posla no pri upravljanju zahtjevima Unije. Međutim, zbog primjene „postupka izravne registracije” države članice ne bi trebale biti izuzete od obveze određivanja nadležnog tijela za kontrolu i provedbu te poduzimanja potrebnih mjera za provedbu prava utvrđenih ovom Uredbom. Nadležno tijelo koje provodi ili je određeno za upravljanje oznakama zemljopisnog podrijetla i nadležno tijelo određeno za kontrolu i provedbu mogu se razlikovati ako država članica tako odluči.

- (18) Komisija bi, nakon pregleda informacija koje je dostavila država članica, trebala donijeti Odluku Komisije kojom se utvrđuje pravo države članice na to da odabere primjenu iznimnog postupka izravne registracije. U skladu s tim Komisija bi trebala zadržati pravo na izmjenu i povlačenje Odluke kojom se državi članici dopušta da odabere „postupak izravne registracije” ako predmetna država članica ne ispunjava uvjete. To bi bilo moguće, primjerice ako bi broj izravnih zahtjeva koje su podnijeli podnositelji zahtjeva iz te države članice premašivao prvotni broj utvrđen procjenom te države članice, i to ako se to ponavlja tijekom vremena.
- (19) Kako bi se osiguralo usklađeno odlučivanje u pogledu zahtjeva za zaštitu podnesenih na nacionalnoj razini i sudskih postupaka u kojima se oni osporavaju, Ured bi trebalo pravodobno i redovito obavješćivati o pokretanju postupaka pred nacionalnim sudovima ili drugim tijelima u vezi sa zahtjevom za registraciju koji je država članica prosljedila Komisiji te o njihovim konačnim rezultatima. Iz istog razloga, ako država članica smatra da će nacionalna odluka na kojoj se temelji zahtjev za zaštitu vjerojatno biti poništena kao rezultat nacionalnog sudskog postupka, trebala bi o tome obavijestiti Ured. Ako država članica zatraži obustavu ispitivanja zahtjeva na razini Unije, Ured bi trebao biti izuzet od obveze poštovanja roka za ispitivanje koji je u njemu utvrđen. Kako bi se podnositelja zahtjeva zaštitilo od obijesnog parničenja i kako bi se očuvalo pravo podnositelja zahtjeva na osiguravanje zaštite naziva u razumnom roku, izuzeće bi trebalo ograničiti na slučajeve u kojima je zahtjev za registraciju na nacionalnoj razini poništen odmah primjenjivom, ali ne i konačnom sudskom odlukom ili slučajeve u kojima država članica smatra da se postupak za osporavanje valjanosti zahtjeva temelji na valjanim razlozima.
- (20) Kako bi se gospodarskim subjektima na čije interese utječe registracija naziva omogućilo da nastave upotrebljavati taj naziv u ograničenom razdoblju, što bi bilo protivno sustavu zaštite, trebalo bi odobriti posebna odstupanja za upotrebu naziva u obliku prijelaznih razdoblja. Takva se razdoblja mogu odobriti i radi prevladavanja privremenih poteškoća te radi ostvarivanja dugoročnog cilja da svi proizvođači budu usklađeni sa specifikacijom proizvoda. Ne dovodeći u pitanje pravila kojima se

uređuju proturječja između oznaka zemljopisnog podrijetla i žigova, nazivi, koji bi inače bili u proturječju sa zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla, mogu se nastaviti upotrebljavati pod određenim uvjetima i tijekom prijelaznog razdoblja.

- (21) Komisija bi trebala imati pravo od Ureda preuzeti ovlast za odlučivanje o pojedinačnim zahtjevima za registraciju, izmjenama specifikacije proizvoda ili poništenju registracije. Ured bi i dalje trebao biti odgovoran za ispitivanje spisa i postupak prigovora, kad je to potrebno, a na temelju tehničkih razmatranja Komisiji će podnijeti prijedlog o provedbenom aktu. Svaka država članica ili Ured može zatražiti od Komisije izvršavanje tog prava. Komisija može djelovati i na vlastitu inicijativu.
- (22) Radi osiguravanja transparentnosti i ujednačenosti u državama članicama, nužno je uspostaviti i održavati Unijin elektronički registar oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Registar bi trebao biti elektronička baza podataka pohranjena u informacijskom sustavu i trebao bi biti dostupan javnosti. Ured bi trebao razvijati, voditi i održavati Unijin registar oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode te ujedno osigurati osoblje za njegov rad.
- (23) Unija pregovara sa svojim trgovinskim partnerima o međunarodnim sporazumima, među ostalim o onima koji se odnose na zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla. Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode u cijeloj Uniji može proizlaziti i iz tih sporazuma, neovisno o međunarodnim registracijama na temelju Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla ili sustavu podnošenja zahtjeva i registracije utvrđenom ovom Uredbom. Kako bi se olakšalo pružanje informacija javnosti o oznakama zemljopisnog podrijetla zaštićenima u Uniji na osnovi međunarodnih registracija na temelju Ženevskog akta ili na osnovi međunarodnih sporazuma s trgovinskim partnerima Unije, a posebno kako bi se osigurala zaštita i kontrola upotrebe za koju su te oznake zemljopisnog podrijetla namijenjene, te oznake zemljopisnog podrijetla trebale bi biti upisane u Unijin registar oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode.
- (24) Radi optimalnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta, važno je da proizvođači i drugi predmetni gospodarski subjekti, tijela i potrošači mogu brzo i lako pristupiti relevantnim informacijama o registriranoj zaštićenoj oznaci zemljopisnog podrijetla.
- (25) Potrebno je osigurati da stranke na koje utječu odluke Ureda budu zaštićene zakonom. U tu svrhu potrebno je predvidjeti mogućnost žalbe na odluke Ureda donesene u postupcima na temelju ove Uredbe pred žalbenim tijelom Ureda. Žalbena vijeća pri Uredu trebala bi odlučivati o žalbi. Potrebno je da i same odluke žalbenih vijeća podliježu tužbama pred Općim sudom, koji je nadležan za poništenje ili izmjenu osporavane odluke.
- (26) Ured bi trebao uspostaviti sustav informiranja i upozoravanja na zlouporabe oznaka zemljopisnog podrijetla obrtničkih i industrijskih proizvoda u sustavu naziva domena. Taj bi sustav, s jedne strane, trebao obavješćivati podnositelje zahtjeva o dostupnosti oznake zemljopisnog podrijetla kao naziva domene i, s druge strane, pružati im informacije nakon registracije naziva domene koji je u proturječju s njihovom oznakom zemljopisnog podrijetla. Primanje takvih upozorenja omogućilo bi proizvođačima da brže i djelotvornije poduzmu odgovarajuće mjere. Registri naziva nacionalnih vršnih domena uspostavljeni u Uniji trebali bi Uredu pružati sve informacije i podatke koje sadržavaju, a koji su potrebni za pokretanje sustava kao zadaće koja se obavlja u javnom interesu, odnosno informacije o dostupnosti oznake zemljopisnog podrijetla kao naziva domene i, kad je riječ o upozorenjima, pojedinosti

o proturječnim nazivima domena, datumima njihove primjene i registracije. Te bi informacije i podatke trebalo pružiti u strojno čitljivom formatu. Stavljanje informacija i podataka na raspolaganje Uredu proporcionalno je jer služi legitimnoj svrsi osiguravanja bolje zaštite i provedbe oznaka zemljopisnog podrijetla kao intelektualnog vlasništva u internetskom okruženju. To se još u većoj mjeri odnosi na upozorenja jer je prijenos podataka o registraciji naziva domene izričito ograničen na one nazive domena koji su isti ili slični, što stoga potencijalno može dovesti do povrede prava na predmetnu oznaku zemljopisnog podrijetla.

- (27) Nužno je osnovati Savjetodavni odbor, koji je skup stručnjaka sastavljen od predstavnika država članica i Komisije. Svrha je Savjetodavnog odbora pružiti potrebno lokalno znanje i stručno znanje o određenim proizvodima te znanje o lokalnim okolnostima koje mogu utjecati na ishod postupaka utvrđenih ovom Uredbom. Kako bi se specifičnim tehničkim znanjem Uredu pružila potpora u ocjenjivanju pojedinačnih zahtjeva u bilo kojoj fazi postupka ispitivanja, postupka prigovora, postupka žalbe ili drugih postupaka, Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla ili žalbena vijeća, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Komisije, trebali bi imati mogućnost savjetovanja sa Savjetodavnim odborom. Savjetovanje bi po potrebi trebalo uključivati i davanje općeg mišljenja o procjeni kriterija kvalitete, utvrđivanju ugleda i poznatosti, utvrđivanju generičke prirode naziva te procjeni poštenog tržišnog natjecanja u poslovnim transakcijama i rizika od zbunjivanja potrošača. Mišljenje Savjetodavnog odbora ne bi trebalo biti obvezujuće. Postupak imenovanja stručnjaka i rad Savjetodavnog odbora treba utvrditi poslovnikom Savjetodavnog odbora koji je odobrio Upravni odbor.
- (28) Nazivima upisanima u Unijin registar oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode trebalo bi odobriti zaštitu kako bi se osiguralo da se pošteno upotrebljavaju te kako bi se spriječile prakse koje bi potrošače mogle dovesti u zabludu. Radi jačanja zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla i djelotvornije borbe protiv krivotvorenja, zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla trebala bi se primjenjivati i na nazive domena na internetu. U vezi sa zaštitom oznaka zemljopisnog podrijetla ujedno je važno na primjeren način uzeti u obzir Sporazum o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva, osobito njegove članke 22. i 23., i Opći sporazum o carinama i trgovini, uključujući njegov članak V. o slobodi provoza, koji su odobreni Odlukom Vijeća 94/800/EZ¹⁵. Radi bolje zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla i djelotvornije borbe protiv krivotvorenja u tom pravnom okviru takva bi se zaštita trebala primjenjivati i na robu koja ulazi u carinsko područje Unije, a ne pušta se u slobodan promet i na nju se odnose posebni carinski postupci poput onih koji se odnose na provoz, skladištenje, posebnu upotrebu ili preradu.
- (29) Potrebno je pojasniti upotrebu oznake zemljopisnog podrijetla u prodajnom nazivu proizvedenog proizvoda koji sadržava proizvod označen oznakom zemljopisnog podrijetla kao dio ili sastavni dio. Trebalo bi osigurati da je ta upotreba u skladu s poštenom poslovnom praksom te da ne umanjuje ni ne narušava ugled proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla niti mu šteti. Kako bi se omogućila takva

¹⁵ Odluka Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986.–1994.) (SL L 336, 23.12.1994., str. 1.).

upotreba, trebalo bi zahtijevati suglasnost skupine proizvođača ili pojedinačnog proizvođača proizvoda s oznakom zemljopisnog podrijetla.

- (30) Generički nazivi koji su slični nazivu ili izrazu zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla ili čine njegov dio trebali bi zadržati svoj generički status.
- (31) Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla trebala bi biti u skladu sa zaštitom homonimnih naziva registriranih kao oznake zemljopisnog podrijetla te poznatih žigova, posebno u smislu temeljnog prava na vlasništvo kako je utvrđeno u članku 17. Povelje o temeljnim pravima Europske unije te obveza koje proizlaze iz međunarodnog prava.
- (32) Skupine proizvođača imaju ključnu ulogu u postupku podnošenja zahtjeva za registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla, kao i u izmjeni specifikacija i zahtjevima za poništenje. Takvim skupinama trebalo bi omogućiti nužna sredstva za bolje utvrđivanje i utrživanje posebnih obilježja njihovih proizvoda. Stoga bi trebalo pojasniti ulogu skupine proizvođača.
- (33) Trebalo bi pojasniti odnos između naziva internetskih domena i oznaka zemljopisnog podrijetla s obzirom na područje primjene korektivnih mjera, priznavanje oznaka zemljopisnog podrijetla u rješavanju sporova i pravednu upotrebu naziva domena. Osobe koje imaju legitiman interes za registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla trebale bi imati pravo podnijeti zahtjev za opoziv ili prijenos naziva domene ako je nositelj proturječnog naziva domene registrirao taj naziv bez prava ili legitimnog interesa za oznaku zemljopisnog podrijetla ili ako ga je registrirao ili se njime koristi u zloj vjeri te je njegovo korištenje protivno zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla. Postupci alternativnog rješavanja sporova ne bi trebali dovoditi u pitanje mogućnost iznošenja sporova o nazivu domene pred nacionalnim sudom.
- (34) Trebalo bi pojasniti i odnos između žigova i oznaka zemljopisnog podrijetla s obzirom na kriterije za odbijanje zahtjeva za žig, poništenje žigova i istodobno postojanje žigova i oznaka zemljopisnog podrijetla.
- (35) Kako bi se izbjeglo stvaranje nepoštenih uvjeta tržišnog natjecanja, svaki bi proizvođač, uključujući proizvođače iz trećih zemalja, trebao moći upotrebljavati registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da je dotični proizvod u skladu sa zahtjevima odgovarajuće specifikacije proizvoda ili jedinstvenog dokumenta ili jednakovrijednog dokumenta, tj. s cjelovitim sažetkom specifikacije proizvoda. Sustav koji uspostave države članice trebao bi jamčiti i da su proizvođači koji poštuju pravila obuhvaćeni provjerom sukladnosti sa specifikacijom proizvoda.
- (36) Budući da se sustav zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na razini Unije prvi put provodi, važno je informirati potrošače, proizvođače, posebno MMSP-ove, i javna tijela na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini o ovoj inicijativi.
- (37) Simboli, oznake i kratice kojima se označuju registrirane oznake zemljopisnog podrijetla te s njima povezana prava koja pripadaju Uniji trebalo bi zaštititi u Uniji i u trećim zemljama kako bi se osiguralo da se upotrebljavaju na izvornim proizvodima i da se potrošači ne dovode u zabludu u pogledu kvalitete proizvoda.
- (38) Trebalo bi preporučiti upotrebu simbola i oznaka Unije na ambalaži obrtničkih i industrijskih proizvoda označenih oznakom zemljopisnog podrijetla kako bi se potrošači bolje upoznali s tom kategorijom proizvoda i s njima povezanim jamstvima te kako bi se omogućila lakša identifikacija tih proizvoda na tržištu i tako olakšale provjere. Upotreba takvih simbola ili oznaka trebala bi ostati dobrovoljna za oznake zemljopisnog podrijetla trećih zemalja.

- (39) Kako bi se potrošačima pružila jasnoća te kako bi se postigla što veća usklađenost s revidiranom Uredbom o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za poljoprivredne i prehrambene proizvode, vina i jaka alkoholna pića, simbol Unije koji se upotrebljava na ambalaži obrtničkih i industrijskih proizvoda označenih oznakom zemljopisnog podrijetla treba biti isti kao simbol koji se upotrebljava na ambalaži poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, vina i jakih alkoholnih pića označenih oznakom zemljopisnog podrijetla koji je utvrđen Delegiranom uredbom Komisije (EU) 664/2014¹⁶.
- (40) Dodana vrijednost oznake zemljopisnog podrijetla temelji se na povjerenju potrošača. Takvo povjerenje može biti utemeljeno samo ako je registracija oznaka zemljopisnog podrijetla popraćena djelotvornom provjerom i kontrolama, uključujući dubinsku analizu proizvođača.
- (41) Kako bi se potrošačima zajamčila specifična obilježja obrtničkih i industrijskih proizvoda zaštićenih oznakama zemljopisnog podrijetla, proizvođači bi prije stavljanja proizvoda na tržište trebali podlijegati sustavu kojim se provjerava sukladnost sa specifikacijom proizvoda. Države članice trebale bi moći uspostaviti sustav provjere treće strane kojim bi upravljala nadležna tijela te tijela za certifikaciju proizvoda, koje ta nadležna tijela ovlašćuju za određene zadaće službene kontrole, ili sustav provjere na temelju osobne izjave proizvođača. Takva osobna izjava trebala bi se dostaviti nadležnim tijelima kako bi se osigurala sukladnost sa specifikacijom proizvoda.
- (42) Kako bi se zajamčila sukladnost sa specifikacijom proizvoda nakon stavljanja proizvoda na tržište, nadležna tijela trebala bi odgovarajućom učestalošću provoditi službene kontrole na tržištu na temelju analize rizika, uzimajući u obzir vjerojatnost nesukladnosti, uključujući prijevarne ili obmanjujuće prakse.
- (43) Provedba oznaka zemljopisnog podrijetla na tržištu važna je kako bi se spriječile prijevarne i obmanjujuće prakse, čime se osigurava da se proizvođačima proizvoda označenih oznakom zemljopisnog podrijetla daje odgovarajuće priznanje za dodanu vrijednost njihovih proizvoda koji nose oznaku zemljopisnog podrijetla i da se nezakonitim korisnicima tih oznaka onemoguću prodaja njihovih proizvoda. Stoga bi, osim kontrola koje se odnose na proizvođače, države članice trebale poduzeti i odgovarajuće administrativne i sudske korake kako bi spriječile ili zaustavile upotrebu naziva na proizvodima ili uslugama koja je protivna zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla kad se takvi proizvodi proizvode i stavljaju na tržište ili takve usluge stavljaju na tržište na njihovu državnom području. Za potrebe provedbe oznaka zemljopisnog podrijetla na raspolaganju su mjere, postupci i pravni lijekovi utvrđeni u Direktivi 2004/48/EZ¹⁷ Europskog parlamenta i Vijeća jer su primjenjivi na sve povrede prava intelektualnog vlasništva.
- (44) Države članice trebale bi imati mogućnost dopustiti proizvođačima da ispune svoju obvezu provedbe dubinske analize podnošenjem osobne izjave nadležnim tijelima svake tri godine, kojom dokazuju svoju kontinuiranu sukladnost. U slučaju izmjene

¹⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila (SL L 179, 19.6.2014., str. 17.).

¹⁷ Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva.

specifikacije proizvoda ili promjene koja utječe na predmetni proizvod, proizvođači bi trebali biti dužni smjesta obnoviti svoju osobnu izjavu. Podnošenje osobne izjave ne bi smjelo spriječiti cjelovito ili djelomično certificiranje sukladnosti proizvođača od strane prihvatljive treće strane. Trebalo bi omogućiti da certifikacija koju dodijeli treća strana može dopuniti, ali ne i zamijeniti osobnu izjavu.

- (45) Osobna izjava bi nadležnim tijelima trebala pružiti sve potrebne informacije o proizvodu i njegovoj sukladnosti sa specifikacijom proizvoda. Kako bi se osigurala sveobuhvatnost informacija koje se iznose u osobnoj izjavi, u Prilogu bi trebalo utvrditi usklađenu strukturu takvih izjava. Važno je osigurati istinitost i točnost osobne izjave. Stoga bi proizvođač trebao preuzeti potpunu odgovornost za informacije navedene u osobnoj izjavi te bi trebao biti u mogućnosti pružiti potrebne dokaze za provjeru tih informacija.
- (46) U slučaju provedbe postupka certificiranja na temelju osobne izjave, nadležna tijela trebaju provoditi nasumične kontrole.
- (47) U slučaju nesukladnosti sa specifikacijom proizvoda, nadležna tijela trebaju poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala da predmetni proizvođači provedu ispravke te kako bi spriječila daljnju nesukladnost. Osim toga, države članice trebale bi predvidjeti skup djelotvornih, razmjernih i odvraćajućih sankcija radi odvraćanja proizvođača od mogućih prevara.
- (48) Naknade ili pristojbe za provjeru trebale bi pokrivati, ali ne i nadmašiti, troškove nadležnih tijela, uključujući fiksne troškove, koji nastaju pri provedbi službenih kontrola. Opći troškovi mogli bi uključivati troškove organizacije i potpore potrebne za planiranje i provedbu službenih kontrola. Takve bi troškove trebalo izračunati na temelju svake pojedinačne službene kontrole ili na temelju svih službenih kontrola provedenih u određenom razdoblju. Kad se pristojbe ili terećenja primjenjuju na temelju stvarnih troškova pojedinačnih službenih kontrola, proizvođači s dobrom evidencijom sukladnosti trebali bi snositi niže ukupne troškove od onih koji nisu sukladni jer bi takvi proizvođači koji imaju dobru evidenciju sukladnosti trebali biti rjeđe podvrgnuti službenim kontrolama. U svrhu promicanja sukladnosti svih proizvođača sa zakonodavstvom Unije, neovisno o metodi (na temelju stvarnih troškova ili paušalno) koju je svaka država članica odabrala za izračun pristojbi ili terećenja, kad se pristojbe ili terećenja izračunavaju na temelju ukupnih troškova nadležnih tijela tijekom određenog razdoblja i naplaćuju svim proizvođačima neovisno o tome podliježu li službenoj kontroli tijekom referentnog razdoblja, te bi pristojbe ili terećenja trebalo izračunavati tako da se proizvođače koji stalno imaju dobre rezultate u pogledu sukladnosti nagradi. Za podnošenje osobne izjave i njezinu obradu ne bi trebalo naplaćivati pristojbu.
- (49) Kako bi se osigurala nepristranost i djelotvornost, nadležna tijela određena za provjeru sukladnosti sa specifikacijom proizvoda trebala bi ispunjavati niz operativnih kriterija. Kako bi se olakšala zadaća provedbe kontrola i kako bi sustav bio djelotvorniji, nadležna tijela trebala bi moći delegirati nadležnosti u pogledu obavljanja određenih kontrolnih zadaća na pravnu osobu koja potvrđuje da su proizvodi označeni oznakom zemljopisnog podrijetla u skladu sa specifikacijom proizvoda („tijelo za certificiranje proizvoda”). Trebalo bi predvidjeti i delegiranje takvih nadležnosti na fizičke osobe.
- (50) Države članice i Ured trebali bi javno objaviti informacije o nadležnim tijelima i tijelima za certificiranje proizvoda kako bi se osigurala transparentnost i kako bi se zainteresiranim stranama omogućilo da s njima stupe u kontakt.

- (51) Tijela za certifikaciju proizvoda trebala bi u svojem radu primjenjivati europske norme (norme EN) koje je razvio Europski odbor za normizaciju (CEN) i međunarodne norme koje je razvila Međunarodna organizacija za normizaciju (ISO), koje bi se trebale upotrebljavati i za akreditaciju tih tijela. Akreditacija tih tijela trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸. Fizičke osobe trebale bi posjedovati stručnost, opremu i infrastrukturu potrebne za obavljanje zadaća službenih kontrola koje su im delegirane; imati odgovarajuće kvalifikacije i iskustvo i biti nepristrane te ne bi smjele biti ni u kakvu sukobu interesa u vezi s obavljanjem zadaća službenih kontrola koje su im delegirane. Tijela za certifikaciju proizvoda uspostavljena izvan Unije trebala bi dokazati svoju kompatibilnost sa standardima Unije ili međunarodno priznatim standardima na temelju certifikata koje je izdalo tijelo koje je potpisnik multilateralnog sporazuma o priznavanju pod okriljem Međunarodnog akreditacijskog foruma.
- (52) Radi jačanja zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla i djelotvornije borbe protiv krivotvorenja, zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla trebala bi se primjenjivati i na izvanmrežno i na mrežno okruženje, uključujući nazive domena na internetu. Za prodaju proizvoda, uključujući proizvode označene oznakom zemljopisnog podrijetla, sve se više upotrebljavaju posredničke usluge, osobito internetske platforme, a u nekim slučajevima internetske platforme mogu biti važan prostor za sprečavanje prijevara. U tom bi se smislu informacije koje se odnose na oglašavanje, promociju i prodaju robe koja je protivna zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla predviđenoj u članku 35. trebale smatrati nezakonitim sadržajem u smislu članka 2. točke (g) Uredbe (EU) br. 2022/XX¹⁹ Europskog parlamenta i Vijeća te bi trebale podlijevati obvezama i mjerama na temelju te uredbe.
- (53) Uzimajući u obzir činjenicu da se proizvod označen oznakom zemljopisnog podrijetla proizveden u jednoj državi članici može prodavati u drugoj državi članici, trebalo bi osigurati administrativnu pomoć među državama članicama kako bi se omogućile učinkovite kontrole te bi trebalo utvrditi praktične aspekte takve pomoći.
- (54) Da bi unutarnje tržište moglo optimalno funkcionirati, važno je da proizvođači u raznim situacijama, na primjer pri provjerama koje provode carinski službenici, tržišnim inspekcijama ili na zahtjev trgovačkih subjekata, brzo i jednostavno dokažu da su ovlaštteni upotrebljavati zaštićeni naziv. U tu bi svrhu proizvođaču trebalo staviti na raspolaganje službeni certifikat ili drugi dokaz o certificiranju iz kojeg je vidljivo da ima pravo na proizvodnju proizvoda s oznakom zemljopisnog podrijetla.
- (55) Djelovanje Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu uređeno je Uredbom (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰. Određene odredbe te uredbe trebalo bi izmijeniti kako bi se osigurala usklađenost s uvođenjem zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na razini Unije u skladu s ovom Uredbom. U tom bi kontekstu Ured trebao imati ulogu nadležnog tijela Unije u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na

¹⁸ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

¹⁹ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ.

²⁰ Uredba (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (SL L 271, 24.10.2019., str. 1.).

temelju Ženevskog akta. Odredbe Uredbe (EU) 2019/1753 koje se primjenjuju na oznake zemljopisnog podrijetla koje nisu obuhvaćene područjem primjene uredaba o programima EU-a za zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla za poljoprivredne proizvode trebale bi biti usklađene s ovom Uredbom.

- (56) Stoga bi trebalo izmijeniti Uredbu (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća²¹. U članku 151. te uredbe utvrđene su zadaće Ureda. U taj članak trebalo bi dodati zadaće upravljanja oznakama zemljopisnog podrijetla i njihova promicanja, posebno zadaće dodijeljene Uredu na temelju te uredbe. Osim toga, kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom, u tu uredbu trebalo bi unijeti i odredbu o uspostavi sustava informiranja i upozoravanja o nazivima domena za žigove EU-a.
- (57) Za zadaće dodijeljene Uredu na temelju ove Uredbe, jezici Ureda trebali bi biti svi službeni jezici Unije. Ured može prihvatiti ovjerene prijevode dokumenata i informacija u vezi sa zahtjevima za registraciju, izmjenom specifikacije proizvoda i postupcima poništenja registracije podnesenih iz trećih zemalja na jedan od službenih jezika Unije. Ured može po potrebi upotrebljavati ovjerene strojne prijevode.
- (58) Digitalni sustav trebao bi uključivati *front office* i *back office* te omogućivati nesmetano povezivanje te sučelje i integraciju s IT-sustavima nacionalnih tijela, Unijinim registrom oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i IT-sustavom Svjetskog ureda za intelektualno vlasništvo za zaštitu na temelju Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma. Unijin registar oznaka zemljopisnog podrijetla koji Ured treba osmisliti za obrtničke i industrijske proizvode trebao bi biti sličan Registru oznaka zemljopisnog podrijetla za vina te prehrambene i poljoprivredne proizvode i imati barem njegove funkcije.
- (59) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u vezi sa sljedećim: i. utvrđivanja pravila kojima se ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji proizvoda kad je takvo ograničenje nužno kako bi se izbjeglo podnošenje pretjerano opsežnih zahtjeva za registraciju; ii. utvrđivanja pravila o obliku specifikacije proizvoda; iii. utvrđivanja formata i prikaza na internetu relevantnog jedinstvenog dokumenta; iv. utvrđivanja formata i prikaza na internetu popratne dokumentacije; v. određivanja iznosa pristojbi i načina njihova plaćanja; vi. utvrđivanja dodatnih pojedinosti o kriterijima za podnošenje izravnih zahtjeva i o postupcima za pripremu i podnošenje izravnih zahtjeva; vii. utvrđivanja postupaka i kriterija za pripremu i podnošenje zahtjeva te njihova oblika i prezentacije kako bi se olakšao postupak podnošenja zahtjeva, uključujući zahtjeve koji se odnose na više državnih područja; viii. utvrđivanja potrebnih pravila za osiguravanje podnošenja službenih primjedbi od strane nacionalnih tijela i osoba s legitimnim interesom kako bi se olakšalo službeno podnošenje primjedbi i poboljšalo upravljanje postupkom prigovora; ix. utvrđivanja formata i prikaza na internetu prigovora i svih postupaka iznošenja primjedbi; x. utvrđivanja pravila o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla; xi. odlučivanja o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode iz trećih zemalja koje su zaštićene u Uniji na temelju međunarodnog sporazuma u kojima je Unija ugovorna stranka; xii. utvrđivanja sadržaja i prikaza registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije; xiii. utvrđivanja formata i prikaza na internetu izvadaka iz registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode; xiv. utvrđivanja detaljnih pravila o postupcima, obliku i prezentiranju zahtjeva za izmjenu na razini Unije te o postupcima i obliku standardnih

²¹

Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL L 154, 16.6.2017., str. 1.).

izmjena i obavješćivanju Ureda o njima; xv. utvrđivanja detaljnih pravila o postupcima i obliku poništenja postupka te o prezentiranju zahtjeva; xvi. utvrđivanja tehničkih karakteristika simbola Unije i oznaka te pravila za njihovu upotrebu na proizvodima koji se stavljaju na tržište pod registriranom oznakom zemljopisnog podrijetla, uključujući pravila o odgovarajućim jezičnim inačicama koje će se upotrebljavati; xvii. navođenja prirode i vrste informacija koje se razmjenjuju te metoda razmjene informacija u okviru uzajamne pomoći. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²².

- (60) Kako bi se izmijenili ili dopunili određeni neključni elementi ove Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu zahtjeva ili popisa dodatnih elemenata u okviru popratne dokumentacije, definiranja postupaka i uvjeta primjenjivih na pripremu i podnošenje zahtjeva za registraciju na razini Unije, pravila o povjeravanju vođenja Unijinog registra oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode Uredu; formalnog sadržaja obavijesti o žalbi, postupka podnošenja i ispitivanja žalbe te formalnog sadržaja i oblika odluka Žalbenog vijeća; informacija i zahtjeva u pogledu osobne izjave te tehničke pomoći Ureda. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.²³ Osobito, radi osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kad i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (61) Postojeća zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na nacionalnoj razini temelji se na raznim regulatornim pristupima. Postojanje dva usporedna sustava na razini Unije i nacionalnoj razini moglo bi dovesti do rizika od zbunjivanja potrošača i proizvođača. Zamjenjivanjem nacionalnih posebnih sustava zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla regulatornim okvirom na razini Unije stvorit će se pravna sigurnost, smanjit će se administrativno opterećenje za nacionalna tijela, osigurat će se pošteno tržišno natjecanje između proizvođača proizvoda koji imaju takve oznake, kao i predvidljivi i relativno niski troškovi te će se poboljšati vjerodostojnost proizvoda u očima potrošača. U tu svrhu nacionalna posebna zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode više neće biti na snazi godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Za nacionalne OZP-e koje utvrde zainteresirane države članice zaštita se može produljiti do okončanja postupka registracije. Neke države članice koje su stranke Lisabonskog sporazuma o zaštiti oznaka izvornosti i njihovoj međunarodnoj registraciji registrirale su oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode podrijetlom iz trećih zemalja na temelju tog sporazuma. Stoga bi Uredbu (EU) 2019/1753 trebalo izmijeniti kako bi se omogućila kontinuirana zaštita tih oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode.
- (62) Budući da je za osiguravanje uspostave okvira za ispravno funkcioniranje ove Uredbe potrebno vrijeme kako bi se uspostavio sustav registracije na razini Unije i

²² SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

²³ Međuinstitucijski sporazum Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije o boljoj izradi zakonodavstva (SL L 123, 12.5.2016., str. 1.).

međunarodnoj razini (uključujući IT-sustav, uspostavu Unijinog registra oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode i upravljanje njime, sustav EU-a za upozoravanje na zlouporabe oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na internetu itd.), ova bi se Uredba trebala početi primjenjivati [XX] mjeseci od datuma njezina stupanja na snagu.

- (63) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje (...),

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se pravila o:

- (a) registraciji, zaštiti, kontroli i provedbi određenih naziva prema kojima se identificiraju obrtnički i industrijski proizvodi određene kvalitete, ugleda ili drugih obilježja povezanih s njihovim zemljopisnim podrijetlom i,
- (b) oznakama zemljopisnog podrijetla upisanima u međunarodni registar uspostavljen prema međunarodnom sustavu registracije i zaštite na temelju Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla kojim upravlja Svjetska organizacija za intelektualno vlasništvo (WIPO).

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na obrtničke i industrijske proizvode navedene u kombiniranoj nomenklaturi utvrđenoj u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87²⁴.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na jaka alkoholna pića kako su navedena u Uredbi (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵, vina kako su definirana u Uredbi (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ ni na poljoprivredne i prehrambene proizvode kako su zaštićeni Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷.
3. Registracije i zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla ne dovode u pitanje obvezu proizvođača da se pridržavaju drugih pravila Unije, posebice u vezi sa stavljanjem proizvoda na tržište te, posebice, u vezi sa zahtjevima za označivanje proizvoda, sigurnošću proizvoda, zaštitom potrošača i nadzorom tržišta.
4. Sustav oznaka zemljopisnog podrijetla utvrđen ovom Uredbom primjenjuje se neovisno o Direktivi (EU) br. 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.

²⁴ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2685/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, 7.9.1987., str. 1.).

²⁵ Uredba (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označivanju jakih alkoholnih pića, upotrebi naziva jakih alkoholnih pića u prezentiranju i označivanju drugih prehrambenih proizvoda, zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za jaka alkoholna pića, upotrebi etilnog alkohola i destilata poljoprivrednog podrijetla u alkoholnim pićima te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 110/2008 (SL L 130, 17.5.2019., str. 1.).

²⁶ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

²⁷ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

²⁸ Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str.1.).

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „obrotnički proizvodi” znači proizvodi proizvedeni u potpunosti ručno ili s pomoću ručnih alata ili mehaničkim sredstvima, kad god je izravni ručni doprinos najvažnija komponenta gotovog proizvoda;
- (b) „industrijski proizvodi” znači proizvodi proizvedeni na standardiziran način, uglavnom masovno i upotrebom strojeva;
- (c) „kombinirana nomenklatura” znači kombinirana nomenklatura kako je utvrđena člankom 1. Uredbe (EEZ) br. 2658/87;
- (d) „skupina proizvođača” znači svako udruženje, neovisno o njegovu pravnu obliku, sastavljeno uglavnom od proizvođača ili prerađivača istog proizvoda;
- (e) „faza proizvodnje” znači svaki korak u proizvodnji, preradi ili pripremi, do točke u kojoj je proizvod u obliku u kojem se stavlja na unutarnje tržište;
- (f) „tradicionalan” i „tradicija”, u vezi s proizvodom podrijetlom s određenog zemljopisnog područja, znači dokazanu povijesnu upotrebu od strane proizvođača u zajednici u razdoblju koje omogućuje prijenos s generacije na generaciju;
- (g) „proizvođač” znači gospodarski subjekt koji sudjeluje u bilo kojoj fazi proizvodnje proizvoda čiji je naziv zaštićen oznakom zemljopisnog podrijetla, uključujući aktivnosti prerade, koja je obuhvaćena specifikacijom proizvoda;
- (h) „generički naziv” znači:
 - i. naziv proizvoda koji je, unatoč povezanosti s mjestom, regijom ili zemljom u kojoj se proizvod izvorno proizvodio ili stavlja na tržište, postao uobičajeni naziv proizvoda u Uniji ili
 - ii. uobičajeni izraz kojim se opisuju vrste proizvoda, svojstva proizvoda ili drugi izrazi koji se ne odnose na određeni proizvod;
- (i) „tijelo za certificiranje proizvoda” znači pravna osoba koja potvrđuje da su proizvodi označeni oznakama zemljopisnog podrijetla u skladu sa specifikacijom proizvoda, ili u okviru obavljanja delegirane zadaće službene kontrole ili u okviru bilo kojeg drugog ovlaštenja;
- (j) „osobna izjava” znači dokument u kojem proizvođač ili ovlašteni predstavnik na svoju isključivu odgovornost navodi da je proizvod u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda i da su provedene sve potrebne kontrole i provjere za ispravno utvrđivanje sukladnosti kako bi se nadležnim tijelima država članica dokazala zakonita upotreba oznake zemljopisnog podrijetla;
- (k) „obavijest o primjedbi” znači pisano očitovanje podneseno Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo („Ured”) u kojem se ukazuje na netočnosti u zahtjevu bez pokretanja postupka prigovora.

Članak 4.

Zaštita podataka

1. Komisija i Ured smatraju se voditeljima obrade u smislu članka 3. točke 9. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ u vezi s obradom osobnih podataka u postupku za koji su nadležni u skladu s ovom Uredbom.
2. Nadležna tijela država članica smatraju se voditeljima obrade u smislu članka 4. točke 7. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰ u vezi s obradom osobnih podataka u postupcima za koje su nadležna u skladu s ovom Uredbom.

Članak 5.

Zahtjevi za oznaku zemljopisnog podrijetla

Da bi naziv obrtničkog i industrijskog proizvoda ispunjavao uvjete za zaštitu „oznake zemljopisnog podrijetla”, proizvod mora ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) proizvod potječe iz određenog mjesta, regije ili zemlje;
- (b) kvaliteta, ugled ili druga obilježja proizvoda pripisuju se u osnovi njegovu zemljopisnom podrijetlu; i
- (c) najmanje jedna faza proizvodnje odvija se na definiranom zemljopisnom području.

²⁹ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018, str. 39.).

³⁰ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ, SL L 119, 4.5.2016., str. 1.–88.

GLAVA II.

REGISTRACIJA OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 6.

Podnositelj zahtjeva

1. Zahtjeve za registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla podnosi samo skupina proizvođača proizvoda („skupina proizvođača koja podnosi zahtjev”) čiji se naziv predlaže za registraciju. Regionalni ili lokalni javni subjekti mogu pomoći u pripremi zahtjeva i u povezanom postupku.
2. Za potrebe ove glave tijelo koje određuje država članica može se smatrati skupinom proizvođača koja podnosi zahtjev ako predmetnim proizvođačima zbog njihova broja, zemljopisne lokacije ili organizacijskih obilježja nije moguće formiranje skupine. U slučaju takvog zastupanja razlozi za takvo zastupanje navode se u zahtjevu iz članka 11. stavka 3.
3. Za potrebe ove glave pojedinačni proizvođač može se smatrati skupinom proizvođača koja podnosi zahtjev ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - (a) predmetna osoba jedini je proizvođač koji je voljan podnijeti zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla;
 - (b) predmetno zemljopisno područje određeno je prirodnim značajkama, bez upućivanja na granice posjeda, te ima obilježja koja se znatno razlikuju od obilježja susjednih područja ili su obilježja proizvoda različita od obilježja proizvoda proizvedenih na susjednim područjima.
4. U slučaju oznake zemljopisnog podrijetla kojom se označuje prekogranično zemljopisno područje, skupine proizvođača iz različitih država članica mogu podnijeti zajednički zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla iz bilo koje od tih država članica. Ako se prekogranično zemljopisno područje odnosi na državu članicu i treću zemlju, ta država članica i treća zemlja mogu podnijeti zajednički zahtjev za registraciju nacionalnom tijelu predmetne države članice. Ako se prekogranično zemljopisno područje odnosi na nekoliko trećih zemalja, nekoliko skupina proizvođača može podnijeti zajednički zahtjev Uredu.

Članak 7.

Specifikacija proizvoda

1. Obrtnički i industrijski proizvodi čiji su nazivi registrirani kao oznaka zemljopisnog podrijetla moraju biti u skladu sa specifikacijom proizvoda, koja uključuje barem sljedeće:
 - (a) naziv koji se zaštićuje kao oznaka zemljopisnog podrijetla, koji može biti ili zemljopisni naziv mjesta proizvodnje određenog proizvoda ili naziv koji se

upotrebljava u trgovini ili svakodnevnom govoru za opis određenog proizvoda na definiranom zemljopisnom području;

- (b) opis proizvoda, uključujući, po potrebi, sirovine;
 - (c) specifikaciju definiranog zemljopisnog područja kojom se stvara povezanost iz točke (g);
 - (d) dokaz da proizvod potječe iz definiranog zemljopisnog područja navedenog u članku 5. točki (c);
 - (e) opis metode proizvodnje ili dobivanja proizvoda i, po potrebi, tradicionalnih metoda i posebnih praksi koje se koriste;
 - (f) informacije o pakiranju ako skupina proizvođača koja podnosi zahtjev tako odredi i dostatno obrazloži zašto se za određeni proizvod mora obaviti pakiranje na definiranom zemljopisnom području kako bi se sačuvala kvaliteta ili osigurala izvornost ili kontrola, uzimajući u obzir pravo Unije, posebno pravo o slobodnom kretanju robe i slobodnom pružanju usluga;
 - (g) pojedinosti o povezanosti između dane kvalitete, ugleda ili drugog obilježja proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 5. točke (b);
 - (h) posebna pravila označivanja predmetnog proizvoda;
 - (i) druge primjenjive zahtjeve, ako tako predvide države članice ili skupina proizvođača, po potrebi, uzimajući u obzir činjenicu da takvi zahtjevi moraju biti objektivni, nediskriminirajući i u skladu s pravom Unije.
2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila koja ograničavaju informacije sadržane u specifikaciji iz stavka 1. kad je takvo ograničenje nužno kako bi se izbjeglo podnošenje pretjerano opsežnih zahtjeva za registraciju te pravila o obliku specifikacije proizvoda. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 8.

Jedinstveni dokument

1. Jedinstveni dokument sadržava:
- (a) sljedeće glavne točke specifikacije proizvoda:
 - i. naziv;
 - ii. opis proizvoda, uključujući, po potrebi, posebna pravila koja se odnose na pakiranje i označivanje;
 - iii. sažetu definiciju zemljopisnog područja;
 - (b) opis povezanosti između proizvoda i zemljopisnog podrijetla iz članka 7. stavka 1. točke (g), uključujući, po potrebi, specifične elemente opisa proizvoda ili metode proizvodnje koji opravdavaju tu povezanost.
2. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju format i prikaz na internetu jedinstvenog dokumenta predviđenog u stavku 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 9.

Popratna dokumentacija uz zahtjev za registraciju

1. Popratna dokumentacija uz zahtjev za registraciju („popratna dokumentacija”) sadržava:
 - (a) informacije o svim predloženim ograničenjima upotrebe ili zaštite oznake zemljopisnog podrijetla te o svim prijelaznim mjerama koje predlaže skupina proizvođača koja podnosi zahtjev ili nacionalna tijela, posebno nakon nacionalnog postupka ispitivanja i prigovora;
 - (b) naziv i podatke za kontakt skupine proizvođača koja podnosi zahtjev;
 - (c) naziv i podatke za kontakt nadležnog tijela i/ili tijela za certificiranje proizvoda koje provjerava sukladnost s odredbama specifikacije proizvoda;
 - (d) izjavu o tome želi li podnositelj zahtjeva primati upozorenja o nazivu domene u smislu članka 31.;
 - (e) sve druge informacije koje država članica ili podnositelj zahtjeva smatra primjerenima.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte kojima se ova Uredba dopunjuje odredbama s pojašnjenjima zahtjeva ili popisom dodatnih elemenata popratne dokumentacije koju treba dostaviti.
3. Komisija može donijeti provedbene akte u kojima se definiraju format i prikaz na internetu popratne dokumentacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 10.

Registracijske pristojbe

1. Države članice mogu naplaćivati pristojbu za pokrivanje troškova upravljanja sustavom oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode predviđene ovom Uredbom, uključujući troškove nastale tijekom obrade zahtjeva, izjava o prigovoru, zahtjeva za izmjene i zahtjeva za poništenje.
2. Ako država članica naplaćuje pristojbu, visina pristojbe je razumna, potiče konkurentnost proizvođača oznaka zemljopisnog podrijetla te se pri njezinu utvrđivanju uzima u obzir situacija mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća.
3. Ured ne naplaćuje pristojbu ni za koji postupak na temelju ove Uredbe.
4. Odstupajući od stavka 3. ovog članka, Ured naplaćuje pristojbu u postupku izravne registracije iz članka 15., u postupku iz članka 17. stavka 3. te za žalbe pred žalbenim vijećima iz članka 30. Pristojbe se mogu naplaćivati i za izmjenu specifikacije proizvoda i poništenje registracije ako se postupak odnosi na naziv koji je registriran prema članku 15. ili članku 17. stavku 3.
5. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila iznose pristojbi koje Ured naplaćuje i načine na koji se one plaćaju ili, u slučaju pristojbe za žalbe pred žalbenim vijećima, nadoknađuju. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Poglavlje 2.

Nacionalna faza registracije

Članak 11.

Određivanje nadležnog tijela i postupak za nacionalni zahtjev

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka i članak 15., svaka država članica održava ili određuje nadležno tijelo za upravljanje nacionalnom fazom registracije i drugih postupaka za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka i članak 15., zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla podrijetlom iz Unije upućuje se nadležnim tijelima države članice iz koje predmetni proizvod potječe.
3. Zahtjevi se sastoje od:
 - (a) specifikacije proizvoda iz članka 7.;
 - (b) jedinstvenog dokumenta iz članka 8.;
 - (c) popratne dokumentacije iz članka 9.
4. Dvije ili više država članica mogu se dogovoriti da je nadležno tijelo jedne države članice zaduženo za nacionalnu fazu registracije i druge postupke, uključujući podnošenje zahtjeva na razini Unije Uredu, i u ime druge države članice ili država članica.

Članak 12.

Ispitivanje koje provode nadležna tijela

Nadležno tijelo ispituje zahtjev i provjerava je li proizvod u skladu sa zahtjevima za oznake zemljopisnog podrijetla iz članka 5. te pruža potrebne informacije za registraciju iz članaka 7., 8. i 9.

Članak 13.

Nacionalni postupak prigovora

1. Nakon zaključivanja ispitivanja iz članka 12. nadležno tijelo provodi nacionalni postupak prigovora. Tim se postupkom osigurava objavljivanje zahtjeva i predviđa razdoblje od najmanje 60 dana od datuma objave unutar kojeg svaka osoba koja ima legitiman interes te poslovni nastan ili boravište na državnom području države članice zadužene za nacionalnu fazu registracije ili država članica iz kojih predmetni proizvod potječe („podnositelj prigovora na nacionalnoj razini”) može nadležnom tijelu države članice zaduženom za nacionalnu fazu registracije uložiti prigovor na zahtjev.
2. Nadležno tijelo utvrđuje detaljne mehanizme postupka prigovora. Ti detaljni mehanizmi mogu uključivati kriterije za prihvatljivost prigovora, razdoblje savjetovanja između podnositelja zahtjeva i svakog podnositelja prigovora na nacionalnoj razini te podnošenje izvješća podnositelja zahtjeva o ishodu savjetovanja, uključujući izmjene koje je podnositelj zahtjeva unio u zahtjev.

Članak 14.

Odluka o nacionalnom zahtjevu

1. Ako nadležno tijelo nakon ispitivanja zahtjeva i ocjene rezultata zaprimljenih prigovora te bilo kakvih izmjena zahtjeva dogovorenih s podnositeljem zahtjeva utvrdi da su zahtjevi iz ove Uredbe ispunjeni, ono može donijeti pozitivnu odluku i podnijeti zahtjev za registraciju na razini Unije iz članka 17.
2. Nadležno tijelo osigurava da se njegova odluka javno objavi te da svaka osoba s legitimnim interesom može podnijeti žalbu. Nadležno tijelo osigurava i objavu specifikacije proizvoda na kojoj se temelji njezina pozitivna odluka te elektronički pristup specifikaciji proizvoda.

Članak 15.

Izravna registracija

1. Odstupajući od članka 11., Komisija je ovlaštena izuzeti državu članicu od obveze određivanja nadležnog tijela u skladu s člankom 11. stavkom 1. i upravljanja zahtjevima za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na nacionalnoj razini ako država članica, u roku od 6 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe, dostavi Komisiji dokaze koji pokazuju da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) predmetna država članica nema uspostavljen nacionalni (*sui generis*) sustav za upravljanje oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode; i
 - (b) predmetna država članica Komisiji podnosi zahtjev za izuzeće uz procjenu koja pokazuje da postoji mali lokalni interes za zaštitu obrtničkih i industrijskih proizvoda oznakom zemljopisnog podrijetla.
2. Komisija može zatražiti dodatne informacije od države članice prije donošenja Odluke Komisije o odstupanju iz stavka 1.
3. Kad država članica primjenjuje odstupanje u skladu sa stavkom 1., zahtjev skupine proizvođača te države članice za registraciju, poništenje registracije ili izmjenu specifikacije proizvoda za oznaku zemljopisnog podrijetla podrijetlom iz Unije upućuje se izravno Uredu.
4. Država članica koja je primijenila odstupanje u skladu sa stavkom 1. može odlučiti povući svoje izuzeće i odrediti nadležno tijelo za upravljanje zahtjevima za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Takva odluka neće utjecati na postupke registracije koji su u tijeku. Država članica u pisanom obliku obavješćuje Komisiju o svojoj odluci o povlačenju izuzeća.
5. Ako broj izravnih zahtjeva koje su podnijeli podnositelji zahtjeva iz izuzete države članice znatno premašuje procjenu koju je podnijela država članica u skladu sa stavkom 1., Komisija može povući svoju odluku iz stavka 2.
6. Država članica dostavlja Komisiji i Uredu pojedinosti o kontaktnoj točki, neovisno o podnositelju zahtjeva, za sva tehnička pitanja u vezi s proizvodom i zahtjevom.
7. Ured komunicira i s podnositeljem zahtjeva i s kontaktnom točkom iz stavka 6. o svim tehničkim pitanjima u vezi sa zahtjevom.

8. Država članica na zahtjev Ureda u roku od 60 dana od takvog zahtjeva pruža pomoć putem kontaktne točke, posebno za postupak ispitivanja. Na zahtjev države članice rok se može produljiti za 60 dana. Takva pomoć uključuje ispitivanje određenih specifičnih aspekata zahtjeva koje je podnositelj zahtjeva podnio Uredu, provjeru određenih informacija u zahtjevima, izdavanje izjava u vezi s takvim informacijama i odgovaranje na druge zahtjeve za pojašnjenje koje je Ured podnio u vezi sa zahtjevima.
9. Ako država članica ne pruži pomoć putem kontaktne točke u roku iz stavka 8., smatra se da zahtjev nije podnesen.
10. Registracijske pristojbe mogu se primjenjivati i plaćati Uredu. Takve pristojbe utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 10. stavka 5.
11. Članci od 6. do 9., članci od 11. do 14. i članci od 16. do 30. primjenjuju se na postupak izravne registracije iz ovog članka *mutatis mutandis*, uz iznimku svih razdoblja ispitivanja iz članka 19. stavka 2. i obveze provedbe nacionalnog postupka prigovora iz članka 13. koji se ne primjenjuje.
12. Za zahtjeve za izravnu registraciju obvezno je savjetovanje sa Savjetodavnim odborom iz članka 33.
13. U postupku izravne registracije svaka osoba koja ima legitiman interes može uložiti prigovor Uredu u skladu s člankom 21.
14. Ovaj se članak ne primjenjuje na zahtjeve za registraciju iz trećih zemalja.
15. Države članice koje primjenjuju postupak utvrđen u ovom članku nisu izuzete od obveza utvrđenih u člancima od 45. do 58. u pogledu provjera i provedbe.
16. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju dodatne pojedinosti o kriterijima za primjenu izravne registracije i o postupcima za pripremu i podnošenje izravnih zahtjeva. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 16.

Privremena nacionalna zaštita

1. Država članica može na privremenoj osnovi odobriti prijelaznu zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla na nacionalnoj razini s učinkom od datuma podnošenja zahtjeva za registraciju Uredu.
2. Privremena nacionalna zaštita prestaje biti na snazi na dan donošenja odluke o zahtjevu za registraciju ili na dan povlačenja zahtjeva.
3. Ako oznaka zemljopisnog podrijetla nije registrirana na temelju ove Uredbe, posljedice privremene nacionalne zaštite isključiva su odgovornost predmetne države članice.
4. Mjere koje države članice poduzimaju u skladu s ovim člankom proizvode učinke samo na nacionalnoj razini i nemaju nikakvog učinka na unutarnje tržište Unije niti na međunarodnu trgovinu.

Poglavlje 3.

Faza registracije na razini Unije

ODJELJAK 1.

POSTUPAK U FAZI REGISTRACIJE NA RAZINI UNIJE

Članak 17.

Zahtjev na razini Unije

1. Za oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode podrijetlom iz Unije zahtjev za registraciju na razini Unije koji država članica podnosi Uredu sadržava:
 - (a) jedinstveni dokument iz članka 8.;
 - (b) popratnu dokumentaciju iz članka 9.;
 - (c) izjavu države članice kojoj je zahtjev prvotno upućen kojom se potvrđuje da zahtjev ispunjava uvjete za registraciju na temelju ove Uredbe;
 - (d) upućivanje na elektroničku objavu specifikacije proizvoda iz članka 7.
2. Elektronička objava iz stavka 1. točke (d) se ažurira.
3. Za oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode podrijetlom iz treće zemlje ili zemalja zahtjev za registraciju podnosi se Uredu i takav zahtjev za registraciju sadržava:
 - (a) specifikaciju proizvoda iz članka 7. zajedno s upućivanjem na objavu;
 - (b) jedinstveni dokument iz članka 8.;
 - (c) popratnu dokumentaciju iz članka 9.;
 - (d) pravni dokaz o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla u zemlji podrijetla;
 - (e) punomoć, ako podnositelja zahtjeva predstavlja zastupnik.
4. Zajednički zahtjev za registraciju iz članka 6. stavka 4. Uredu izravno podnosi jedna od predmetnih država članica ili skupina proizvođača koja podnosi zahtjev u trećoj zemlji ili ga podnosi nadležno tijelo te treće zemlje. Ako se prekogranično područje odnosi na bilo koju državu članicu i treću zemlju, zajednički zahtjev podnosi predmetna država članica.
5. Zajednički zahtjev iz članka 6. stavka 4. uključuje, prema potrebi, dokumente navedene u stavicima 1. i 2. ovog članka iz predmetnih država članica i trećih zemalja. Povezani nacionalni postupak za podnošenje zahtjeva, ispitivanje i postupak prigovora iz članaka 11., 12. i 13. provodi se u svim predmetnim državama članicama i trećim zemljama.
6. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte kojima se utvrđuju postupci i uvjeti primjenjivi na pripremu i podnošenje zahtjeva za registraciju na razini Unije.
7. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupcima, obliku i prezentiranju zahtjeva za registraciju na razini Unije,

uključujući zahtjeve koji se odnose na više državnih područja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 18.

Podnošenje zahtjeva na razini Unije

1. Zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla na razini Unije, uključujući izravnu registraciju iz članka 15., Uredu elektronički putem s pomoću digitalnog sustava podnosi nadležno tijelo države članice ili, ako se primjenjuje članak 15., predmetna skupina proizvođača. Digitalni sustav omogućuje podnošenje zahtjeva nadležnim tijelima države članice te da ga država članica upotrebljava u svojem nacionalnom postupku.
2. Ako se zahtjev za registraciju odnosi na zemljopisno područje u trećoj zemlji, zahtjev Uredu izravno podnosi skupina proizvođača koja podnosi zahtjev ili nadležno tijelo predmetne treće zemlje. Digitalni sustav iz stavka 1. omogućuje da te zahtjeve podnese skupina proizvođača koja podnosi zahtjev s poslovnim nastanom u trećoj zemlji i nadležna tijela u predmetnoj trećoj zemlji. Skupina proizvođača koja podnosi zahtjev i nadležna tijela predmetne treće zemlje smatraju se strankom u postupku.
3. Nakon podnošenja Ured objavljuje zahtjev na razini Unije u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode.

Članak 19.

Ispitivanje i objava u svrhu prigovora

1. Ured ispituje svaki zahtjev za registraciju koji zaprimi u skladu s člankom 17. stavkom 1. Takvo se ispitivanje sastoji od provjere kojom se osigurava:
 - (a) da nema očitih pogrešaka;
 - (b) da su informacije dostavljene u skladu s člankom 17. potpune; i
 - (c) da je jedinstveni dokument precizan i tehničke prirode te u skladu s člankom 8.
2. Pri ispitivanju uzima se u obzir ishod preliminarnog nacionalnog postupka koji je provela predmetna država članica, osim ako se primjenjuje članak 15.
3. Ispitivanje koje se provodi u skladu sa stavkom 1. ne smije trajati dulje od šest mjeseci. Ako ispitivanje traje dulje od šest mjeseci ili je vjerojatno da će premašiti taj rok, Ured u pisanom obliku obavještuje podnositelja zahtjeva o razlozima kašnjenja.
4. Ured može zatražiti dodatne informacije od predmetne države članice. Ako zahtjev podnosi skupina proizvođača iz treće zemlje ili nadležno tijelo treće zemlje, takva skupina proizvođača ili nadležno tijelo dostavlja dodatne informacije ako to zatraži Ured.
5. Kad se Ured savjetuje sa Savjetodavnim odborom iz članka 33., o tome se obavještuje podnositelj zahtjeva, a razdoblje iz stavka 2. ovog članka prestaje teći.
6. Ako na temelju ispitivanja provedenog u skladu sa stavkom 1. Ured utvrdi da je zahtjev nepotpun ili netočan, Ured šalje svoje primjedbe državi članici ili, kad je riječ o zahtjevu iz treće zemlje, relevantnoj skupini proizvođača ili nadležnom tijelu koje je podnijelo zahtjev na razini Unije, iz koje dolazi taj zahtjev i traži da se zahtjev dopuni ili ispravi u roku od 60 dana. Ako država članica, ili kad je riječ o zahtjevu iz treće zemlje, relevantna skupina proizvođača ili nadležno tijelo, ne dopuni zahtjev u

roku, smatra se da je zahtjev povučen ili se, ako nije ispravljen, odbija u skladu s člankom 24. stavkom 2.

7. Ako na temelju ispitivanja provedenog u skladu sa stavkom 1. Ured smatra da su ispunjeni uvjeti utvrđeni ovom Uredbom, on objavljuje jedinstveni dokument i upućivanje na specifikaciju proizvoda na internetskoj stranici predmetne države članice u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode u svrhu podnošenja prigovora. Jedinstveni dokument objavljuje se na službenim jezicima Ureda.

Članak 20.

Osporavanje zahtjeva na nacionalnoj razini

1. Države članice obavješćuju Ured o svim nacionalnim upravnim i sudskim postupcima koji mogu utjecati na registraciju oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Ured se izuzima od obveze poštovanja roka za provedbu ispitivanja iz članka 19. stavka 2. i obavješćivanja podnositelja zahtjeva o razlozima kašnjenja ako primi obavijest države članice u vezi sa zahtjevom za registraciju u skladu s člankom 14. stavkom 1. kojom se:
 - (a) Ured obavješćuje da je odluka iz članka 14. stavka 1. poništena na nacionalnoj razini sudskom odlukom koja se odmah primjenjuje, ali nije konačna; ili
 - (b) od Ureda traži da suspendira ispitivanje jer je započet nacionalni upravni ili sudski postupak kako bi se osporila valjanost zahtjeva, a država članica smatra da se taj postupak temelji na valjanim razlozima.
3. Izuzeće iz stavka 2. proizvodi učinke dok država članica ne obavijesti Ured da je valjanost prvotnog zahtjeva potvrđena ili da država članica povlači svoj zahtjev za suspenziju.
4. Ako je sudska odluka iz stavka 2. postala pravomoćna, država članica po potrebi povlači ili mijenja zahtjev.

Članak 21.

Postupak prigovora i podnošenja primjedbi

1. U roku od tri mjeseca od datuma objave jedinstvenog dokumenta i upućivanja na specifikaciju proizvoda iz članka 7. u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode podnositelj prigovora može Uredu podnijeti prigovor ili obavijest o primjedbi. Podnositelj zahtjeva i podnositelj prigovora smatraju se strankom u postupku.
2. Podnositelj prigovora mogu biti nadležna tijela države članice ili treće zemlje ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom koja ima poslovni nastan ili boravište u trećoj zemlji ili drugoj državi članici koja se ne smatra nacionalnim podnositeljem prigovora u skladu s člankom 13. stavkom 1.
3. Ured provjerava dopuštenost prigovora. Ako Ured smatra da je prigovor dopušten, u roku od 60 dana od primitka tog prigovora poziva podnositelja prigovora i podnositelja zahtjeva da započnu savjetovanje koje se provodi u razumnom roku od najviše tri mjeseca. U bilo kojem trenutku tijekom tog razdoblja Ured može na zahtjev jedne od stranki produljiti rok za savjetovanje za najviše tri mjeseca. Ured

može ponuditi posredovanje za savjetovanja između podnositelja zahtjeva i podnositelja prigovora u skladu s člankom 170. Uredbe (EU) 2017/1001.

4. Podnositelj zahtjeva i podnositelj prigovora tijekom savjetovanja dostavljaju jedan drugom relevantne informacije kako bi ocijenili ispunjava li zahtjev za registraciju uvjete utvrđene u ovoj Uredbi.
5. Ured se u bilo kojoj fazi postupka prigovora može savjetovati sa Savjetodavnim odborom iz članka 33., a u tom se slučaju stranke obavješćuju i rok iz stavka 2. prestaje teći.
6. U roku od mjesec dana od završetka savjetovanja iz stavka 2. podnositelj zahtjeva s poslovnim nastanom u trećoj zemlji ili nadležno tijelo države članice ili treće zemlje iz koje je podnesen zahtjev za registraciju na razini Unije obavješćuju Ured o rezultatima savjetovanja, o tome je li postignut sporazum s jednim ili svim podnositeljima prigovora te o svim posljedičnim izmjenama zahtjeva koje je izvršio taj podnositelj zahtjeva. Podnositelj prigovora isto tako može obavijestiti Ured o svojem stajalištu na kraju savjetovanja.
7. Ako su, nakon završetka savjetovanja, podaci objavljeni u skladu s člankom 19. stavkom 6. izmijenjeni, Ured provodi novo ispitivanje izmijenjenog zahtjeva. Ako je zahtjev za registraciju znatno izmijenjen, a Ured smatra da izmijenjeni zahtjev ispunjava uvjete za registraciju, objavljuje izmijenjeni zahtjev u skladu s tim stavkom.
8. Tijela i osobe koje mogu djelovati kao podnositelj prigovora mogu Uredu podnijeti obavijest o primjedbi. Nadležno tijelo ili osoba koja je podnijela obavijest o primjedbi ne smatra se strankom u postupku.
9. Ured može podijeliti obavijest o primjedbi s podnositeljem zahtjeva i podnositeljem prigovora.
10. Kako bi se olakšalo službeno podnošenje primjedbi i poboljšalo upravljanje postupkom prigovora, Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju pravila za podnošenje takvih službenih primjedbi te navodi format i način prikaza na internetu prigovora te svih postupaka iznošenja primjedbi. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 22.

Dopuštenost i razlozi za prigovor

1. Prigovor podnesen u skladu s člankom 21. dopušten je samo ako sadržava izjavu da bi se zahtjevom mogli prekršiti uvjeti iz stavka 2. ovog članka i ako sadržava obrazloženu izjavu o prigovoru sastavljenu u skladu s obrascem iz Priloga 3. u kojoj su navedeni razlozi za taj prigovor. Prigovor koji ne sadržava obrazloženu izjavu o prigovoru ništavan je.
2. Na temelju prigovora naziv za koji je podnesen zahtjev za registraciju ne registrira se:
 - (a) ako predložena oznaka zemljopisnog podrijetla nije u skladu sa zahtjevima za zaštitu utvrđenima u ovoj Uredbi;
 - (b) ako bi registriranje predložene oznake zemljopisnog podrijetla bilo u suprotnosti s člankom 37., 38. ili 39.;

- (c) ako bi registriranje predložene oznake zemljopisnog podrijetla ugrozilo postojanje potpuno ili djelomično identičnog naziva ili žiga ili postojanje proizvoda koji su zakonito dostupni na tržištu najmanje pet godina prije datuma objave iz članka 18. stavka 3.
3. Ured ocjenjuje dopuštenost prigovora i razloge za prigovor u odnosu na područje Unije.

Članak 23.

Prijelazno razdoblje za upotrebu oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Ne dovodeći u pitanje članak 42., Ured prilikom registracije može odobriti prijelazno razdoblje od najviše pet godina kako bi se za proizvode podrijetlom iz države članice ili treće zemlje čija se oznaka sastoji od naziva koji je u suprotnosti s člankom 35. ili sadržava takav naziv omogućila daljnja upotreba te oznake pod kojom su stavljeni na tržište, pod uvjetom da se prihvatljivim i utemeljenim prigovorom u skladu s člankom 13. ili člankom 21. na zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla s čijom je zaštitom u suprotnosti dokaže:
 - (a) da bi registriranje oznake zemljopisnog podrijetla ugrozilo postojanje potpuno ili djelomično identičnog naziva u oznaci proizvoda;
 - (b) da su se takvi proizvodi s tim nazivom u oznaci proizvoda na predmetnom državnom području zakonito stavljali na tržište najmanje pet godina prije objave iz članka 18. stavka 3.
2. Ured može odlučiti produljiti prijelazno razdoblje odobreno na temelju stavka 1. do 15 godina ili dopustiti daljnju upotrebu do najviše 15 godina pod uvjetom da se dodatno dokaže:
 - (a) da se naziv u oznaci iz stavka 1. zakonito i pošteno neprekidno upotrebljava najmanje 25 godina prije podnošenja zahtjeva za registraciju predmetne oznake zemljopisnog podrijetla Uredu;
 - (b) da svrha upotrebe naziva u oznaci iz stavka 1. ni u jednom trenutku nije bila iskorištavanje ugleda naziva proizvoda registriranog kao oznaka zemljopisnog podrijetla; i da
 - (c) da potrošači nisu bili niti su mogli biti u zabludi u vezi s pravim podrijetlom proizvoda.
3. Odluka o odobravanju prijelaznog razdoblja iz stavka 1. objavljuje se u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode.
4. Pri upotrebi oznake iz stavka 1. na etiketi se mora jasno i vidljivo navesti zemlja podrijetla.
5. Kako bi se prevladale privremene poteškoće u pogledu dugoročnog cilja osiguravanja da svi proizvođači proizvoda s oznakom zemljopisnog podrijetla na predmetnom području udovoljavaju povezanoj specifikaciji proizvoda, država članica može odobriti prijelazno razdoblje za usklađivanje u trajanju do 10 godina, koje počinje od dana podnošenja zahtjeva Uredu, pod uvjetom da su predmetni gospodarski subjekti zakonito stavljali na tržište te proizvode uz upotrebu predmetnih naziva u neprekinutom razdoblju od najmanje pet godina prije podnošenja zahtjeva tijelima države članice i da su to naveli u nacionalnom postupku prigovora iz članka 13.

6. Stavak 5. primjenjuje se *mutatis mutandis* na oznaku zemljopisnog podrijetla koja se odnosi na zemljopisno područje koje se nalazi u trećoj zemlji, osim postupka prigovora.

Članak 24.

Odluke Ureda o zahtjevu za registraciju

1. Nakon završetka postupka podnošenja prigovora i obavijesti o primjedbama, Ured dovršava svoje ispitivanje, uzimajući u obzir sva privremena razdoblja, ishod svakog postupka prigovora, sve zaprimljene primjedbe i sva druga pitanja za koja se saznalo tijekom ispitivanja, a koja mogu dovesti do izmjene jedinstvenog dokumenta.
2. Ako na temelju informacija koje su mu dostupne iz ispitivanja provedenog u skladu s člankom 19. smatra da bilo koji od zahtjeva iz tog članka nije ispunjen, Ured donosi odluku kojom se odbija zahtjev za registraciju.
3. Ako zahtjev ispunjava uvjete utvrđene u članku 17. i Ured ne zaprimi dopušten i utemeljeni prigovor, Ured donosi odluku o registriranju naziva.
4. Ako Ured zaprimi dopušten i utemeljeni prigovor te se nakon savjetovanja iz članka 21. stavka 3. . postigne sporazum, Ured nakon provjere usklađenosti sporazuma s pravom Unije donosi odluku o registriranju naziva. Ako je potrebno, u slučaju standardnih izmjena iz članka 28. stavka 2. točke (b), Ured donosi odluku o izmjeni informacija objavljenih u skladu s člankom 19. stavkom 6.
5. Ako je nakon savjetovanja iz članka 21. stavka 3. zaprimljen prihvatljiv i utemeljen prigovor, ali nije postignut sporazum, Ured donosi odluku o registraciji.
6. U odlukama o registraciji koje je Ured donio u skladu sa stavicima od 3. do 5. predviđaju se, prema potrebi, svi uvjeti koji se primjenjuju na registraciju i ponovna objava u informativne svrhe informacija objavljenih u svrhu prigovora u skladu s člankom 19. stavkom 7. u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije, u slučaju da su potrebne izmjene koje nisu značajne.
7. Odluke koje donosi Ured objavljuju se u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode na svim službenim jezicima Unije. Upućivanje na naziv proizvoda, razred proizvoda, oznake zemlje ili zemalja podrijetla i upućivanje na odluku objavljenu u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.

Odluka Komisije

1. Kad je riječ o zahtjevima za registraciju iz članka 17., Komisija može od Ureda, u bilo kojem trenutku prije završetka postupka, na vlastitu inicijativu, na inicijativu države članice ili Ureda, preuzeti ovlast odlučivanja o zahtjevu za registraciju predložene oznake zemljopisnog podrijetla ako bi takva odluka mogla ugroziti javni interes ili trgovinske ili vanjske odnose Unije. Ured podnosi Komisiji prijedlog odluke u skladu s člankom 24. stavicima od 2. do 6. Komisija donosi završni akt o zahtjevu za registraciju. Ovaj se stavak primjenjuje *mutatis mutandis* na poništenje i izmjenu specifikacije proizvoda.

2. U situacijama iz stavka 1. ovog članka Komisija donosi provedbene akte o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2. i objavljuju u *Službenom listu Europske unije* i registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode.
3. Ured osigurava da Komisija ima pristup dokumentima koji se odnose na zahtjeve za registraciju, sve izmjene specifikacije proizvoda i poništenje putem digitalnog sustava iz članka 18. stavka 1. i članka 26. stavka 1.

Članak 26.

Registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode

1. Ured za upravljanje oznakama zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode uspostavlja, vodi i održava javno dostupan elektronički registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode.
2. Svaka oznaka zemljopisnog podrijetla obrtničkih i industrijskih proizvoda navodi se u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode kao „zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla”.
3. Nakon stupanja na snagu odluke o registraciji zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla Ured unosi sljedeće podatke u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode:
 - (a) registrirani naziv proizvoda;
 - (b) razred proizvoda;
 - (c) upućivanje na instrument registriranja naziva;
 - (d) oznaku zemlje ili zemalja podrijetla.
4. Oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na proizvode iz trećih zemalja koji su zaštićeni u Uniji na temelju međunarodnog sporazuma čija je ugovorna stranka Unija upisuju se u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode. Oznake zemljopisnog podrijetla koje nisu zaštićene u Uniji u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2019/5713 registriraju se putem provedbenih akata koje donosi Komisija u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.
5. Svaka oznaka zemljopisnog podrijetla upisuje se u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode na svojem izvornom pismu. Ako izvorno pismo nije latinica, oznaka zemljopisnog podrijetla transkribira se na latinicu, a obje inačice oznake zemljopisnog podrijetla upisuju se u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode i imaju jednak status.
6. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis međunarodnih sporazuma iz stavka 2. i popis oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih na temelju tih sporazuma.
7. Ured čuva dokumentaciju koja se odnosi na registraciju oznake zemljopisnog podrijetla u digitalnom ili papirnatom obliku tijekom razdoblja valjanosti oznake zemljopisnog podrijetla, a u slučaju njezina poništenja 10 godina nakon poništenja.
8. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju sadržaj i prikaz registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 27.

Izvadci iz registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode

1. Ured osigurava da svaka osoba može preuzeti službeni izvadak iz registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode kojim se dokazuje registracija oznake zemljopisnog podrijetla, kao i relevantne podatke, uključujući datum podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla ili drugi datum prvenstva. Taj se službeni izvadak može upotrebljavati kao vjerodostojna potvrda u sudskim postupcima na sudu, arbitražnom sudu ili pri sličnom tijelu.
2. Skupina proizvođača koja podnosi zahtjev ili, ako se primjenjuje članak 6. stavak 3., pojedinačni proizvođač identificira se kao nositelj registracije u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode i u službenom izvratku iz stavka 1. ovog članka.
3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuje format i prikaz na internetu izvadaka iz registra oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 28.

Izmjene specifikacije proizvoda

1. Skupina proizvođača s legitimnim interesom može podnijeti zahtjev za odobrenje izmjene specifikacije proizvoda registrirane oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Izmjene specifikacije proizvoda dijele se u dvije kategorije:
 - (a) izmjene na razini Unije za koje je propisan postupak prigovora na razini Unije;
 - (b) standardne izmjene koje se rješavaju na razini države članice ili treće zemlje.
3. Izmjena se smatra izmjenom na razini Unije ako se odnosi na reviziju jedinstvenog dokumenta i ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) izmjena uključuje promjenu naziva ili upotrebe naziva;
 - (b) zbog izmjene postoji rizik od gubitka povezanosti sa zemljopisnim područjem iz jedinstvenog dokumenta;
 - (c) izmjena podrazumijeva dodatna ograničenja koja se odnose na stavljanje proizvoda na tržište.
4. Ured ili, ako se primjenjuje članak 25., Komisija odobrava izmjene na razini Unije. Postupak odobrenja slijedi *mutatis mutandis* zahtjeve postupka i objave utvrđene u člancima od 6. do 25.
5. Svaka druga izmjena specifikacije proizvoda registrirane oznake zemljopisnog podrijetla, koja nije izmjena na razini Unije u skladu sa stavkom 3., smatra se standardnom izmjenom.
6. Zahtjevi za izmjene iz stavka 2. koje podnose treća zemlja ili proizvođači iz treće zemlje sadržavaju dokaz da je tražena izmjena u skladu s propisima o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla koji su na snazi u toj trećoj zemlji.

7. Ako se zahtjev za izmjenu na razini Unije koji se odnosi na oznaku zemljopisnog podrijetla države članice odnosi i na standardne izmjene, Ured ispituje samo izmjene na razini Unije. Smatra se da standardne izmjene nisu podnesene. Ispitivanje takvih zahtjeva usmjereno je na predložene izmjene na razini Unije. Predmetna država članica ili Ured može, prema potrebi, pozvati podnositelja zahtjeva da izmijeni druge elemente specifikacija proizvoda.
8. Standardne izmjene odobravaju države članice ili treće zemlje na čijem se državnom području nalazi zemljopisno područje predmetnog proizvoda. O tim se izmjenama obavješćuje Ured. Ako se primjenjuje članak 25., Ured odobrava standardne izmjene. Ured objavljuje te izmjene u registru oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode.
9. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupcima, obliku i podnošenju zahtjeva za izmjenu na razini Unije te o postupcima i obliku standardnih izmjena i obavješćivanju Komisije o njima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 29.

Poništenje registracije

1. Ured može na vlastitu inicijativu ili na propisno obrazložen zahtjev države članice, treće zemlje ili bilo koje fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom odlučiti poništiti registraciju oznake zemljopisnog podrijetla u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se više ne može osigurati sukladnost sa zahtjevima za specifikaciju proizvoda;
 - (b) ako u razdoblju od najmanje sedam uzastopnih godina nijedan proizvod s oznakom zemljopisnog podrijetla nije stavljen na tržište.
2. Ured može, na zahtjev skupine proizvođača proizvoda stavljenog na tržište pod registriranim nazivom, odlučiti poništiti odgovarajuću registraciju.
3. Članak 6. i članci od 19. do 25. primjenjuju se *mutatis mutandis* na postupak poništenja.
4. Prije donošenja odluke o poništenju registracije oznake zemljopisnog podrijetla Ured se savjetuje s nadležnim tijelom države članice, nadležnim tijelima treće zemlje ili, ako je moguće, sa skupinom proizvođača iz treće zemlje koja je podnijela zahtjev za registraciju predmetne oznake zemljopisnog podrijetla, osim ako izvorni podnositelji zahtjeva izravno zatraže poništenje. Ako je oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u skladu s člankom 15., Ured se savjetuje sa Savjetodavnim odborom iz članka 33.
5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o postupcima i obliku postupka poništenja, kao i o podnošenju zahtjeva iz stavaka 1. i 2. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

Članak 30.

Žalba

1. Svaka stranka u postupku uređenom ovom Uredbom na koju negativno utječe odluka koju je donio Ured u tom postupku može podnijeti žalbenim vijećima iz članka 34.

žalbu protiv odluke. Odluke protiv kojih je podnesena žalba stupaju na snagu tek od datuma isteka razdoblja za podnošenje žalbe iz stavka 3. Podnošenje žalbe ima suspenzivni učinak. Države članice isto tako imaju pravo sudjelovati u postupku.

2. Protiv odluke kojom se postupak za jednu od stranaka ne okončava podnosi se žalba samo zajedno sa žalbom protiv konačne odluke.
3. Obavijest o žalbi podnosi se Uredu u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od datuma objave odluke. Žalba se smatra podnesenom tek kad je uplaćena pristojba za žalbu. U slučaju žalbe, pisana izjava u kojoj se navode razlozi za žalbu podnosi se u roku od četiri mjeseca od datuma objave odluke.
4. Žalbena vijeća ispituju je li žalba dopuštena.
5. Nakon ispitivanja dopuštenosti žalbe, žalbena vijeća odlučuju o žalbi. Žalbena vijeća odlučuju o žalbi u okviru nadležnosti odjela za oznake zemljopisnog podrijetla čija je odluka predmet žalbe ili predmet vraćaju tom odjelu na daljnje odlučivanje. Žalbena vijeća mogu se, na vlastitu inicijativu ili na pisani obrazložen zahtjev stranke, savjetovati sa Savjetodavnim odborom iz članka 33. Ured može ponuditi usluge posredovanja u skladu s člankom 170. Uredbe (EU) 2017/1001 kako bi pomogao strankama da postignu sporazumnu nagodbu.
6. Tužbe pred Općim sudom protiv odluka žalbenih vijeća u vezi sa žalbama mogu se podnijeti u roku od dva mjeseca od datuma objave odluke žalbenih vijeća zbog bitne povrede pravila postupka, povrede UFEU-a, povrede ove Uredbe ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu ili zlouporabu ovlasti. Tužbu može podnijeti svaka stranka u postupku pred žalbenim vijećima za koju je njihova odluka nepovoljna i svaka država članica. Opći sud nadležan je za poništavanje ili izmjenu osporene odluke.
7. Odluke žalbenih vijeća proizvode pravni učinak tek od datuma isteka razdoblja za podnošenje žalbe ili, ako je u tom roku podnesena tužba Općem sudu, od datuma odbijanja takve tužbe ili svake žalbe podnesene Sudu Europske unije na odluku Općeg suda.
8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 66. kojima se dopunjava ova Uredba na način da se u njima utvrđuje:
 - (a) sadržaj obavijesti o žalbi iz članka 3. i postupak podnošenja i ispitivanja žalbe; te
 - (b) sadržaj i oblik odluka žalbenog vijeća iz članka 5.

Članak 31.

Uspostava sustava informiranja i upozoravanja o nazivima domena

1. Za nazive domena registrirane pod nazivom nacionalne vršne domene kojima upravlja registar s poslovnim nastanom u Uniji, Ured osigurava sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena. Nakon podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla, sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena obavješćuje podnositelje zahtjeva za oznaku zemljopisnog podrijetla o dostupnosti njihove oznake zemljopisnog podrijetla kao naziva domene te, neobavezno, o registraciji naziva domene koji sadržava naziv koji je identičan ili sličan nazivu njihove oznake zemljopisnog podrijetla (upozorenja o nazivu domene).

2. Za potrebe stavka 1. registri naziva nacionalne vršne domene s poslovnim nastanom u Uniji dostavljaju Uredu sve informacije i podatke koje posjeduju potrebne za upravljanje sustavom informiranja i upozoravanja o nazivima domena.

ODJELJAK 2.

ORGANIZACIJA I ZADAĆE UREDA POVEZANE S OZNAKAMA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Članak 32.

Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla

1. Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla, kao odjel Ureda, odgovoran je za donošenje odluka u ime Ureda o:
 - (a) zahtjevu za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla;
 - (b) zahtjevu za izmjenu oznake zemljopisnog podrijetla;
 - (c) prigovoru na zahtjev za registraciju ili izmjenu oznake zemljopisnog podrijetla;
 - (d) unosima u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode;
 - (e) zahtjevima za poništenje oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Odluke o prigovoru i poništenju donosi vijeće koje se sastoji od tri člana. Barem jedan član mora biti pravne struke. Sve ostale odluke iz stavka 1. donosi jedan član.

Članak 33.

Savjetodavni odbor za oznake zemljopisnog podrijetla

1. Savjetodavni odbor uspostavlja se za davanje mišljenja kad je to predviđeno ovom Uredbom.
2. Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla i žalbena vijeća iz članaka 32. i 34. mogu se, na zahtjev Komisije, savjetovati sa Savjetodavnim odborom o pojedinačnim zahtjevima u bilo kojoj fazi postupka ispitivanja, prigovora ili žalbenog postupka iz članaka 19., 21. i 30., kao i o sljedećim pitanjima:
 - (a) procjena kriterija kvalitete;
 - (b) utvrđivanje ugleda i poznatosti;
 - (c) utvrđivanje generičke prirode naziva;
 - (d) ocjena poštenog tržišnog natjecanja u komercijalnim transakcijama i rizika od zbunjivanja potrošača ako postoji sukob između oznaka zemljopisnog podrijetla i žigova, homonima ili postojećih proizvoda koji se zakonito stavljaju na tržište.
3. Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla i žalbena vijeća savjetuju se sa Savjetodavnim odborom o mogućoj registraciji svih pojedinačnih zahtjeva podnesenih u okviru postupka izravne registracije iz članka 15.
4. Mišljenja Savjetodavnog odbora nisu obvezujuća za Odjel za oznake zemljopisnog podrijetla i žalbena vijeća.

5. Savjetodavni odbor čini jedan predstavnik svake države članice i jedan predstavnik Komisije te njihovi zamjenici.
6. Mišljenje Savjetodavnog odbora donosi se u okviru tročlanog vijeća.
7. Ured objavljuje popis članova Savjetodavnog odbora na svojoj internetskoj stranici i ažurira ga.
8. Postupci koji se odnose na imenovanje članova Savjetodavnog odbora i njegovo djelovanje utvrđuju se njegovim poslovníkom kako ga je odobrio Upravni odbor i objavljuju se.
9. Mandati članova Savjetodavnog odbora traju do pet godina. Ti se mandati mogu obnoviti.
10. Ured pruža logističku potporu koja je potrebna Savjetodavnom odboru i osigurava usluge tajništva za njegove sastanke.

Članak 34.

Žalbena vijeća

Uz ovlasti koje su im dodijeljene člankom 165. Uredbe (EU) 2017/1001, žalbena vijeća uspostavljena na temelju te uredbe odgovorna su za odlučivanje o žalbama na odluke Odjela za oznake zemljopisnog podrijetla u pogledu njihovih odluka o oznakama zemljopisnog podrijetla koje podliježu članku 28. ove Uredbe.

GLAVA III.

ZAŠTITA OZNAKA ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA

Članak 35.

Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Oznake zemljopisnog podrijetla upisane u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode zaštićene su od:
 - (a) svake izravne ili neizravne komercijalne upotrebe oznake zemljopisnog podrijetla za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ako su ti proizvodi istovjetni ili slični proizvodima registriranim pod tom oznakom zemljopisnog podrijetla ili ako se upotrebom naziva iskorištava, umanjuje ili narušava ugled zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ili mu se šteti;
 - (b) svake zloupotrebe, imitacije ili aludiranja, čak i ako je pravo podrijetlo proizvoda ili usluga navedeno ili ako je zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla prevedena ili ako joj je dodan izraz kao što je „stil”, „vrsta”, „metoda” „kako se proizvodi u”, „imitacija”, „aroma”, „kao” ili slično;
 - (c) svake druge lažne oznake ili oznake koja dovodi u zabludu u pogledu izvora, podrijetla, prirode ili ključnih osobina proizvoda na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenim materijalima, u dokumentima ili informacijama na internetskim stranicama koje se odnose na proizvode te od pakiranja proizvoda u ambalažu koja može stvoriti pogrešnu predodžbu o njihovom podrijetlu;
 - (d) svakog drugog postupka koji potrošača može dovesti u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda.
2. Za potrebe stavka 1. točke (b), smatra se da je riječ o aludiranju na oznaku zemljopisnog podrijetla posebno ako su po mišljenju razumno opreznog potrošača naziv, znak ili drugo sredstvo za označivanje ili pakiranje izravno i jasno povezani s proizvodom obuhvaćenim registriranom oznakom zemljopisnog podrijetla, čime se iskorištava, umanjuje ili narušava ugled zaštićenog naziva ili mu se šteti.
3. Stavak 1. primjenjuje se i na naziv domene koji sadržava registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla ili se od nje sastoji.
4. Zaštita iz stavka 1. primjenjuje se i na:
 - (a) robu koja ulazi na carinsko područje Unije, a nije puštena u slobodan promet unutar tog područja; i da
 - (b) robu koja se prodaje na daljinu, primjerice u okviru elektroničke trgovine.
5. Skupina proizvođača ili svaki proizvođač koji ima pravo upotrebljavati zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla ima pravo spriječiti sve treće strane da u okviru trgovine u Uniju unose robu koja u njoj nije puštena u slobodan promet ako ta roba, uključujući ambalažu, dolazi iz trećih zemalja te je u suprotnosti sa stavkom 1.
6. Oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene u skladu s ovom Uredbom ne postaju generičke u Uniji.
7. Ako je oznaka zemljopisnog podrijetla složenica koja sadržava naziv koji se smatra generičkim, upotreba tog naziva ne predstavlja postupanje iz stavka 1. točaka (a) i (b).

Članak 36.

Dijelovi ili sastavni dijelovi izrađenih proizvoda

1. Člankom 35. ne dovodi se u pitanje upotreba oznake zemljopisnog podrijetla od strane proizvođača u skladu s člankom 43. kako bi se naznačilo da izrađeni proizvod sadržava, kao dio ili sastavni dio, proizvod označen tom oznakom zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da je takva upotreba u skladu s poštenom poslovnom praksom i da se njome ne umanjuje i ne narušava ugled oznake zemljopisnog podrijetla niti mu se šteti.
2. Oznaka zemljopisnog podrijetla koja označava dio ili sastavni dio proizvoda ne smije se koristiti u prodajnoj oznaci izrađenog proizvoda, osim ako postoji sporazum sa skupinom proizvođača ili, u situacijama iz članka 6. stavka 3., s jednim proizvođačem.

Članak 37.

Generički nazivi

1. Generički nazivi ne smiju se registrirati kao oznake zemljopisnog podrijetla.
2. Kako bi se utvrdilo je li neki naziv postao generički, potrebno je voditi računa o svim važnim čimbenicima, a posebno o:
 - (a) postojećem stanju u područjima potrošnje;
 - (b) relevantnim pravnim aktima Unije ili nacionalnim pravnim aktima.

Članak 38.

Homonimne oznake zemljopisnog podrijetla

1. Oznaka zemljopisnog podrijetla za koju je podnesen zahtjev nakon što je u Uniji podnesen zahtjev za potpuno ili djelomično homonimnu oznaku zemljopisnog podrijetla ili nakon što je takva oznaka zaštićena u Uniji ne registrira se, osim ako u praksi postoji dovoljna razlika između uvjeta lokalne i tradicionalne upotrebe i prezentacije dviju homonimnih oznaka, uvažavajući potrebu da se osigura pravično postupanje prema predmetnim proizvođačima i da se potrošači ne dovode u zabludu u pogledu pravog identiteta ili zemljopisnog podrijetla proizvoda.
2. Potpuno ili djelomično homonimni naziv kojim se potrošač dovodi u zabludu tako da vjeruje da proizvodi dolaze s drugog područja ne registrira se čak ni ako je naziv za stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla predmetnih proizvoda točan.
3. Za potrebe ovog članka, oznaka zemljopisnog podrijetla za koju je u Uniji podnesen zahtjev za zaštitu ili je zaštićena u Uniji odnosi se na:
 - (a) oznake zemljopisnog podrijetla upisane u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode;
 - (b) oznake zemljopisnog podrijetla za koje je podnesen zahtjev za zaštitu, pod uvjetom da su naknadno upisane u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode;

- (c) oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene u Uniji u skladu s Uredbom (EU) 2019/1753³¹; i da
 - (d) oznake zemljopisnog podrijetla, oznake izvornosti i jednakovrijedne nazive zaštićene na temelju međunarodnog sporazuma između Unije i jedne ili više trećih zemalja.
4. Ured poništava oznake zemljopisnog podrijetla registrirane protivno stavcima 1. i 2.

Članak 39.

Žigovi

Naziv se ne registrira kao oznaka zemljopisnog podrijetla ako bi, s obzirom na ugled i poznatost žiga, registracija naziva predloženog kao oznaka zemljopisnog podrijetla mogla potrošača dovesti u zabludu u pogledu pravog identiteta proizvoda.

Članak 40.

Skupine proizvođača

1. Države članice provjeravaju djeluje li skupina proizvođača na transparentan i demokratski način te imaju li svi proizvođači proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla pravo članstva u skupini. Države članice mogu predvidjeti da i javni službenici i drugi dionici, kao što su skupine potrošača, trgovci na malo i dobavljači, sudjeluju u radu skupine proizvođača.
2. Skupina proizvođača može izvršavati ponajprije sljedeće ovlasti i odgovornosti:
 - (a) izraditi specifikaciju proizvoda i upravljati unutarnjim kontrolama kojima se osigurava sukladnost proizvodnih faza proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla s tom specifikacijom;
 - (b) poduzeti pravne radnje kako bi se osigurala zaštita oznake zemljopisnog podrijetla i prava intelektualnog vlasništva koja su s njom izravno povezana;
 - (c) dogovoriti obveze održivosti, bez obzira na to jesu li uključene u specifikaciju proizvoda ili su dio zasebne inicijative, uključujući mehanizme za provjeru usklađenosti s tim obvezama, te im osigurati primjeren publicitet, osobito u informacijskom sustavu koji osigurava Komisija;
 - (d) poduzeti mjere za poboljšanje rezultata oznake zemljopisnog podrijetla, uključujući:
 - i. razvoj, organizaciju i provođenje zajedničkih marketinških i promidžbenih kampanja;
 - ii. širenje informacija i promotivne aktivnosti čiji je cilj informiranje potrošača o svojstvima proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla;
 - iii. provođenje analiza gospodarskih rezultata, održivosti proizvodnje, tehničkih karakteristika proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla;

³¹ Uredba (EU) 2019/1753 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (SL L 271, 24.10.2019., str. 1.–11.).

- iv. širenje informacija o oznaci zemljopisnog podrijetla i odgovarajućem simbolu Unije; i da
 - v. savjetovanje i osposobljavanje sadašnjih i budućih proizvođača, među ostalim o rodno osviještenoj politici i rodnoj ravnopravnosti; i da
- (e) suzbijati krivotvorenje i moguće prijevarne upotrebe oznake zemljopisnog podrijetla na unutarnjem tržištu koja nije u skladu sa specifikacijom proizvoda praćenjem upotrebe oznake zemljopisnog podrijetla na cijelom unutarnjem tržištu i na tržištima trećih zemalja na kojima su oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene, među ostalim i na internetu, te, prema potrebi, obavijestiti tijela za izvršavanje zakonodavstva koristeći se dostupnim povjerljivim sustavima.

Članak 41.

Zaštita prava na oznaku zemljopisnog podrijetla u nazivima domena

1. Registri naziva nacionalnih vršnih domena uspostavljeni u Uniji mogu na zahtjev fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom ili pravima opozvati ili prenijeti naziv domene registriran pod takvom nacionalnom vršnom domenom skupini proizvođača proizvoda s predmetnom oznakom zemljopisnog podrijetla, nakon odgovarajućeg postupka alternativnog rješavanja sporova ili sudskog postupka, ako je taj naziv domene registrirao njezin nositelj bez prava na oznaku zemljopisnog podrijetla ili legitimnog interesa za nju ili ako je registrirana ili se upotrebljava u zloj vjeri i ako je njezina upotreba u suprotnosti s člankom 35.
2. Registri naziva nacionalnih vršnih domena uspostavljeni u Uniji osiguravaju da se u svakom postupku alternativnog rješavanja sporova uspostavljenom za rješavanje sporova povezanih s registracijom naziva domena iz stavka 1. priznaju oznake zemljopisnog podrijetla kao prava na temelju kojih se može spriječiti registracija ili upotreba naziva domene u zloj vjeri.

Članak 42.

Suprotstavljeni žigovi

1. Registracija žiga čija bi upotreba bila u suprotnosti s člankom 35. odbija se ako je zahtjev za registraciju žiga podnesen nakon datuma podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla Uredu.
2. Ured i, ako je primjenjivo, nadležna nacionalna tijela proglašavaju ništavnim žigove registrirane u suprotnosti sa stavkom 1.
3. Za potrebe stavaka 1. i 4. ovog članka, za oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u skladu s postupkom utvrđenim u članku 67., prvi dan zaštite nakon jednogodišnjeg prijelaznog razdoblja od [datum stupanja na snagu ove Uredbe] smatra se danom na koji su države članice obavijestile Ured i Komisiju.
4. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. ovog članka, žig čija je upotreba u suprotnosti s člankom 35., a za koji je podnesen zahtjev ili je registriran ili, ako je ta mogućnost predviđena u predmetnom zakonodavstvu, uspostavljen upotrebom u dobroj vjeri na području Unije prije datuma podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla Uredu može se i dalje upotrebljavati i obnavljati neovisno o

registraciji oznake zemljopisnog podrijetla, uz uvjet da ne postoje razlozi za poništenje ili opoziv žiga na temelju Direktive (EU) 2015/2436³² Europskog parlamenta i Vijeća ili Uredbe (EU) 2017/1001. U tim slučajevima dopuštena je upotreba oznake zemljopisnog podrijetla i oznake relevantnog žiga.

5. Jamstveni ili certifikacijski žigovi iz članka 28. stavka 4. Direktive (EU) 2015/2436 i zajednički žigovi iz članka 29. stavka 3. te direktive mogu se upotrebljavati na etiketama zajedno s oznakom zemljopisnog podrijetla.

Članak 43.

Pravo na upotrebu

1. Registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla može upotrebljavati svaki proizvođač koji stavlja na tržište proizvod koji je u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda ili jedinstvenim dokumentom ili njemu jednakovrijednim dokumentom.
2. Države članice osiguravaju da svaki proizvođač koji poštuje pravila utvrđena u ovoj glavi ima pravo biti obuhvaćen provjerom sukladnosti sa specifikacijom proizvoda uspostavljenom u skladu s člankom 4. stavkom 6. Države članice mogu zaračunati naknadu za pokrivanje svojih troškova upravljanja sustavom kontrola.

Članak 44.

Simbol, oznaka, kratica Unije

1. Simbol Unije utvrđen za „zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla” u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 664/2014³³ primjenjuje se na oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode.
2. Kad je riječ o obrtničkim i industrijskim proizvodima podrijetlom iz Unije koji se stavljaju na tržište pod oznakom zemljopisnog podrijetla, na etiketi i promidžbenom materijalu mora se nalaziti simbol Unije iz stavka 1. Oznaka zemljopisnog podrijetla mora se nalaziti u istom vidnom polju kao i simbol Unije.
3. Kratica „ZOZP” koja odgovara oznaci „zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla” može se navesti na etiketi proizvoda označenih oznakom zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode.
4. Oznake, kratice i simboli Unije mogu se upotrebljavati na etiketi i promidžbenom materijalu izrađenih proizvoda ako se oznaka zemljopisnog podrijetla odnosi na dio ili sastavni dio tih proizvoda. U tom se slučaju oznaka, kratica ili simbol Unije navodi uz naziv dijela ili sastavnog dijela koji je jasno naveden kao dio ili sastavni dio. Simbol Unije ne smije se postaviti na način kojim se potrošaču sugerira da je izrađeni proizvod, a ne dio ili sastavni dio, predmet registracije.

³² Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 336, 23.12.2015., str. 1.).

³³ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila (SL L 179, 19.6.2014., str. 17.).

5. Nakon podnošenja zahtjeva za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla na razini Unije proizvođači mogu na etiketi i pri prezentiranju proizvoda navesti da je podnesen zahtjev u skladu s pravom Unije.
6. Simbol Unije koji označava zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla i oznaka Unije „zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla” i kratica „ZOZP”, ovisno o slučaju, mogu se pojaviti na etiketi tek nakon objave odluke o registraciji u skladu s člancima 24. i 25.
7. Ako se zahtjev odbije, svi proizvodi koji su označeni u skladu sa stavkom 4. mogu se stavljati na tržište do isteka zaliha.
8. Na etiketi se može nalaziti i sljedeće:
 - (a) prikaz zemljopisnog područja podrijetla iz specifikacije proizvoda; i da
 - (b) tekst, grafički prikazi ili simboli koji se odnose na državu članicu ili regiju u kojoj je to zemljopisno područje podrijetla smješteno.
9. Simbol Unije povezan s oznakom zemljopisnog podrijetla upisanom u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode kojima se označuju obrtnički i industrijski proizvodi podrijetlom iz trećih zemalja može se nalaziti na etiketi i promidžbenom materijalu proizvoda, pri čemu se simbol upotrebljava u skladu sa stavkom 2.
10. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuju tehničke karakteristike simbola i oznaka Unije kao i pravila za njihovo korištenje na proizvodima koji se stavljaju na tržište kao registrirana oznaka zemljopisnog podrijetla, uključujući pravila za odgovarajuće jezične inačice koje će se koristiti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.

GLAVA IV.

KONTROLE I PROVEDBA

Članak 45.

Određivanje nadležnih tijela

1. Države članice određuju nadležna tijela odgovorna za službene kontrole radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom. Te kontrole obuhvaćaju sljedeće:
 - (a) provjeru je li proizvod označen oznakom zemljopisnog podrijetla proizveden u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda;
 - (b) praćenje upotrebe oznaka zemljopisnog podrijetla na tržištu.
2. Nadležna tijela iz stavka 1. objektivna su i nepristrana te na raspolaganju imaju kvalificirano osoblje i resurse potrebne za obavljanje svojih funkcija.

Članak 46.

Provjera sukladnosti sa specifikacijama proizvoda

1. Države članice sastavljaju i ažuriraju popis proizvođača proizvoda označenih oznakama zemljopisnog podrijetla koje su upisane u registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode i koje potječu s njihova državnog područja.
2. Proizvođači su odgovorni za unutarnje kontrole kojima se osigurava sukladnost sa specifikacijom proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla prije stavljanja proizvoda na tržište.
3. Ne dovodeći u pitanje članak 49., prije stavljanja na tržište proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla podrijetlom iz Unije sukladnost sa specifikacijom proizvoda provjerava treća strana, i to:
 - (a) jedno ili više nadležnih tijela iz članka 45.; ili
 - (b) jedno ili više delegiranih tijela za certificiranje proizvoda, uključujući fizičke osobe kojima su delegirane odgovornosti u skladu s člankom 50.
4. Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla kojima se označuju proizvodi podrijetlom iz treće zemlje, provjeru sukladnosti sa specifikacijama prije stavljanja proizvoda na tržište provodi:
 - (a) javno nadležno tijelo koje je odredila treća zemlja; ili
 - (b) jedno ili više tijela za certificiranje proizvoda.
5. Ako, u skladu sa specifikacijom proizvoda, određenu fazu proizvodnje provode jedan ili više proizvođača u zemlji koja nije zemlja podrijetla oznake zemljopisnog podrijetla, u specifikaciji proizvoda utvrđuju se odredbe za provjeru sukladnosti tih proizvođača. Ako se odgovarajuća faza proizvodnje odvija u Uniji, o proizvođačima se obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj se odvija ta faza proizvodnje te oni podliježu provjeri kao proizvođač proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla.
6. Troškove provjere sukladnosti sa specifikacijom proizvoda mogu snositi proizvođači koji podliježu tim kontrolama. Tim troškovima mogu doprinijeti i države članice.

Članak 47.

Dužna pažnja

Proizvođači koji upotrebljavaju oznaku zemljopisnog podrijetla osiguravaju kontinuiranu sukladnost upotrebe naziva i simbola na tržištu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda. Oni mogu:

- (a) pratiti upotrebu oznaka zemljopisnog podrijetla na tržištu;
- (b) uspostaviti aktivnosti za osiguranje sukladnosti proizvoda označenog oznakom zemljopisnog podrijetla sa specifikacijom proizvoda;
- (c) poduzeti mjere kako bi se osigurala odgovarajuća pravna zaštita oznake zemljopisnog podrijetla, uključujući, prema potrebi, obavješćivanje nadležnih tijela kako je navedeno u članku 45. stavku 1.

Članak 48.

Kontrole i provedba prava povezanih s oznakom zemljopisnog podrijetla na tržištu

1. Države članice određuju jedno ili više provedbenih tijela, koja mogu biti istovjetna nadležnim tijelima iz članka 46. stavka 3., odgovornih za kontrole na tržištu i provedbe oznaka zemljopisnog podrijetla nakon što je obrtnički i industrijski proizvod označen oznakom zemljopisnog podrijetla prošao sve faze proizvodnje, bez obzira na to je li u skladištu, provozu, distribuciji ili je ponuđen na prodaju na veleprodajnoj ili maloprodajnoj razini, uključujući elektroničku trgovinu.
2. Tijelo za izvršavanje zakonodavstva provodi kontrole, na temelju analize rizika i obavijesti zainteresiranih proizvođača proizvoda označenih oznakama zemljopisnog podrijetla, kako bi se osigurala sukladnost sa specifikacijom proizvoda ili jedinstvenim dokumentom ili jednakovrijednim dokumentima.
3. Države članice poduzimaju odgovarajuće administrativne i pravosudne korake radi sprečavanja ili zaustavljanja upotrebe naziva proizvoda ili usluga koji se proizvode, pružaju ili stavljaju na tržište na njihovu državnom području, a koja je u suprotnosti sa zaštitom oznaka zemljopisnog podrijetla predviđenom u člancima 35. i 36.
4. Tijelo određeno u skladu sa stavkom 1. koordinira provedbu oznaka zemljopisnog podrijetla među relevantnim službama, agencijama i tijelima, uključujući policiju, agencije za borbu protiv krivotvorenja, carinu, urede za intelektualno vlasništvo, tijela za nadzor tržišta i zaštitu potrošača i maloprodajne inspektore.
5. Države članice mogu naplaćivati naknade ili pristojbe za pokriće troškova službenih kontrola na tržištu.

Članak 49.

Postupak certificiranja na temelju osobne izjave

1. Ne dovodeći u pitanje članak 46., države članice mogu dopustiti da se za potrebe provjere sukladnosti sa specifikacijom proizvoda podnosi osobna izjava. Proizvođač podnosi takvu osobnu izjavu nadležnim tijelima iz članka 45. stavka 1.
2. Države članice mogu dopustiti proizvođačima da podnose osobnu izjavu jednom svake tri godine nadležnim tijelima kako bi se osigurala njihova stalna sukladnost sa specifikacijom proizvoda na tržištu. Ako se specifikacija proizvoda izmijeni ili

preinači na način koji utječe na predmetni proizvod, osobna izjava mora se odmah obnoviti.

3. Ako se upotrebljavaju osobne izjave, nadležna tijela provode nasumične kontrole. U slučaju kršenja države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi riješile tu situaciju.
4. Osobna izjava mora biti u skladu sa strukturom utvrđenom u Prilogu 1. i sadržavati sve informacije i zahtjeve navedene u tom Prilogu.
5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 66. kojima se izmjenjuje ova Uredba i, prema potrebi, uvode izmjene informacija i zahtjeva navedenih u Prilogu 1.

Članak 50.

Delegiranje zadaća službenih kontrola od strane nadležnih tijela

1. Nadležna tijela mogu delegirati zadaće službene kontrole jednom ili više tijela za certificiranje proizvoda, uključujući fizičke osobe. Nadležno tijelo osigurava da delegirano tijelo za certificiranje proizvoda ili fizička osoba kojima su takve zadaće delegirane ima ovlasti potrebne za njihovo djelotvorno obavljanje.
2. Zadaće službenih kontrola delegiraju se u pisanom obliku i u skladu sa sljedećim uvjetima:
 - (a) delegiranje mora sadržavati precizan opis zadaća službenih kontrola koje delegirano tijelo ili fizička osoba može obavljati i uvjeta pod kojima može obavljati te zadaće;
 - (b) delegirano tijelo za certificiranje proizvoda mora:
 - i. posjedovati stručnost, opremu i infrastrukturu potrebne za obavljanje zadaća službenih kontrola koje su mu delegirane;
 - ii. raspolagati dovoljnim brojem odgovarajuće kvalificiranog i iskusnog osoblja;
 - iii. biti nepristrano i ne smije biti ni u kakvu sukobu interesa i osobito u situaciji koja bi mogla izravno ili neizravno utjecati na njegovo nepristrano obavljanje profesionalnih dužnosti u odnosu na obavljanje onih zadaća službenih kontrola koje su mu delegirane; i da
 - iv. imati dovoljne ovlasti za obavljanje zadaća službenih kontrola koje su mu delegirane; i da
 - (c) ako se zadaća službene kontrole delegira fizičkim osobama, te fizičke osobe moraju:
 - i. posjedovati stručnost, opremu i infrastrukturu potrebne za obavljanje onih zadaća službenih kontrola koje su im delegirane;
 - ii. imati odgovarajuće kvalifikacije i iskustvo;
 - iii. djelovati nepristrano i ne smiju biti ni u kakvu sukobu interesa u vezi s obavljanjem onih zadaća službenih kontrola koje su im delegirane; i da
 - (d) moraju postojati mehanizmi kojima se osigurava učinkovita i djelotvorna koordinacija između nadležnih tijela koja delegiraju zadaće i delegiranih tijela za certificiranje proizvoda, uključujući fizičke osobe.

Članak 51.

Obveze delegiranih tijela za certificiranje proizvoda i fizičkih osoba

Tijela za certificiranje proizvoda ili fizičke osobe kojima su delegirani određeni zadaci službene kontrole u skladu s člankom 50.:

- (a) obavješćuju nadležna tijela koja delegiraju, redovito i kad god to zatraže ta nadležna tijela, o ishodu službenih kontrola i povezanih aktivnosti koje su proveli;
- (b) odmah obavješćuju nadležna tijela koja delegiraju zadaće kad god ishod službenih kontrola upućuje na nesukladnost ili ukazuje na vjerojatnost postojanja nesukladnosti, osim ako je posebnim sustavima uspostavljenima između nadležnog tijela i predmetnog delegiranog tijela za certificiranje proizvoda ili predmetne fizičke osobe predviđeno drukčije; i da
- (c) omogućuju nadležnim tijelima pristup svojim prostorijama i objektima, surađuju s njima i pružaju im pomoć.

Članak 52.

Obveze nadležnih tijela koja delegiraju

1. Nadležna tijela koja su delegirala određene zadaće službenih kontrola delegiranim tijelima za certificiranje proizvoda ili fizičkim osobama u skladu s člankom 50.:
 - (a) organiziraju revizije ili inspekcije takvih tijela ili osoba, prema potrebi;
 - (b) u potpunosti ili dijelom i bez odgode povlače delegiranje:
 - i. ako postoje dokazi da takvo delegirano tijelo za certificiranje proizvoda ili fizička osoba pravilno ne izvršava zadaće koje su mu delegirane;
 - ii. ako delegirano tijelo za certificiranje proizvoda ili fizička osoba ne poduzima odgovarajuće i pravovremene mjere za uklanjanje utvrđenih nedostataka; ili
 - iii. ako je dovedena u pitanje neovisnost ili nepristranost delegiranog tijela za certificiranje proizvoda ili fizičke osobe.
2. Nadležna tijela mogu povući delegiranje i iz razloga koji nisu navedeni u ovoj Uredbi.

Članak 53.

Javne informacije o nadležnim tijelima i tijelima za certificiranje proizvoda

1. Države članice objavljuju nazive i adrese određenih nadležnih tijela i delegiranih tijela za certificiranje proizvoda, uključujući fizičke osobe iz članka 46. stavka 3. i ažuriraju te informacije.
2. Ured objavljuje imena i adrese nadležnih tijela i tijela za certificiranje proizvoda iz članka 46. stavka 4. i periodički ažurira te informacije.
3. Ured može uspostaviti digitalni portal na kojem se objavljuju imena i adrese nadležnih tijela i delegiranih tijela za certificiranje proizvoda, uključujući fizičke osobe iz stavaka 1. i 2.

Članak 54.

Akreditiranje tijela za certifikaciju proizvoda

1. Tijela za certificiranje proizvoda iz članka 46. stavka 3. točke (b) i članka 46. stavka 4. točke (b) moraju biti usklađena i akreditirana u skladu s:
 - (a) europskom normom ISO/IEC 17065:2012 „Ocjenjivanje sukladnosti – Zahtjevi za tijela koja provode certifikaciju proizvoda, procesa i usluga”, uključujući europsku normu ISO/IEC 17020:2012 „Ocjenjivanje sukladnosti – Zahtjevi za rad različitih vrsta tijela koja provode inspekciju”; ili
 - (b) drugim prikladnim, međunarodno priznatim normama, uključujući sve revizije ili izmijenjene verzije europskih normi iz točke (a).
2. Akreditiranje iz stavka 1. provodi akreditacijsko tijelo priznato u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 koje je član Europske organizacije za akreditaciju ili akreditacijsko tijelo izvan Unije koje je član Međunarodnog akreditacijskog foruma.

Članak 55.

Nalozi za djelovanje protiv nezakonitog sadržaja

Ako je to predviđeno nacionalnim pravom i u skladu s pravom Unije, nadležna tijela država članica mogu izdati nalog za djelovanje kako je navedeno u članku 8. Uredbe (EU) br. 2022/xxx³⁴ protiv nezakonitog sadržaja koji je u suprotnosti s člankom 35. ove Uredbe.

Članak 56.

Kazne

Države članice utvrđuju pravila o kaznama koje se primjenjuju na nepoštovanje i povrede ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere da osiguraju njihovu provedbu. Predviđene kazne moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice, do stupanja na snagu ove Uredbe, obavješćuju Komisiju o tim pravilima i mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 57.

Uzajamna pomoć i resursi

1. Države članice uzajamno si pomažu u obavljanju kontrola i provedbi predviđenima u ovoj glavi.
2. Komisija može donijeti provedbene akte u kojima se detaljno navode priroda i vrsta informacija koje se razmjenjuju te načini razmjene informacija za potrebe kontrola i provedbe u skladu s ovom glavom. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 65. stavka 2.
3. Administrativna pomoć može uključivati, prema potrebi i dogovorom predmetnih nadležnih tijela, sudjelovanje nadležnih tijela države članice u provjerama na terenu koje provode nadležna tijela druge države članice.

³⁴ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ.

4. Kad je riječ o mogućem kršenju zaštite dodijeljene oznaci zemljopisnog podrijetla, države članice poduzimaju mjere kako bi olakšale tijelima za izvršavanje zakonodavstva, javnim tužiteljima i pravosudnim tijelima u državi članici prijenos informacija o takvim mogućim kršenjima nadležnim tijelima iz članka 45. stavka 1.

Članak 58.

Certifikati o odobrenju proizvodnje

1. Proizvođač za čiji je proizvod nakon provjere sukladnosti iz članka 46. utvrđeno da je u skladu sa specifikacijom proizvoda oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene u skladu s ovom Uredbom ili koji je, ako je to primjenjivo u predmetnoj državi članici, propisno podnio osobnu izjavu nadležnom tijelu, ima pravo na službeni certifikat, ili drugi dokaz o certificiranju, o prihvatljivosti za proizvodnju proizvoda označenog predmetnom oznakom zemljopisnog podrijetla u pogledu faza proizvodnje koje provodi navedeni proizvođač.
2. Dokaz o certificiranju iz stavka 1. stavlja se na raspolaganje, na njihov zahtjev, provedbenim tijelima, carinskim ili drugim tijelima u Uniji nadležnima za provjeru upotrebe oznaka zemljopisnog podrijetla na robi koja je deklarirana za slobodan promet ili stavljena na unutarnje tržište. Dokaz o certificiranju proizvođač može dati na uvid javnosti ili svakoj osobi koja takav dokaz zatraži u sklopu redovnog poslovanja.

GLAVA V.

OZNAKE ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA UPISANE U MEĐUNARODNI REGISTAR I IZMJENE DRUGIH AKATA

Članak 59.

Izmjene Odluke Vijeća (EU) 2019/1754

U članku 4. stavku 1. Odluke Vijeća (EU) 2019/1754³⁵ dodaje se sljedeći podstavak:

„Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla kojima se štite obrtnički i industrijski proizvodi u smislu Uredbe (EU) 2022/... Europskog parlamenta i Vijeća od... o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Europski ured za intelektualno vlasništvo imenuje se nadležnim tijelom iz članka 3. Ženevskog akta i odgovoran je za upravljanje Ženevskim aktom na području Unije te za obavješćivanje i komunikaciju s Međunarodnim uredom WIPO-a u skladu sa Ženevskim aktom i Zajedničkim pravilnikom.”

Članak 60.

Izmjene Uredbe (EU) 2019/1753

Uredba (EU) 2019/1753 mijenja se kako slijedi:

- (1) Članak 1. mijenja se kako slijedi:

³⁵ Odluka Vijeća (EU) 2019/1754 od 7. listopada 2019. o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (SL L 271, 24.10.2019., str. 12).

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za potrebe ove Uredbe, pojam ‚oznake zemljopisnog podrijetla‘ obuhvaća oznake izvornosti u smislu Ženevskog akta, uključujući oznake podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012 i (EU) br. 1308/2013, kao i oznake zemljopisnog podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014, (EU) 2019/787 i Uredbe (EU) 2022/... Europskog parlamenta i Vijeća od... o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Za oznake izvornosti koje se odnose na obrtničke i industrijske proizvode koji podliježu međunarodnoj registraciji zaštita u EU-u tumači se kako je navedeno u člancima 5. i 35. te uredbe.”;

- (b) dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Za potrebe ove Uredbe, ‚Ured‘ znači Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo.”

- (2) Članak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Po pristupanju Unije Ženevskom aktu, a nakon toga redovito, Komisija ili Ured, u svojem svojstvu nadležnog tijela u smislu članka 3. Ženevskog akta kako je utvrđeno u članku 4. stavku 1. Odluke Vijeća (EU) 2019/1754 podnosi zahtjeve za međunarodnu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih i registriranih u skladu s pravom Unije koje se odnose na proizvode podrijetlom iz Unije u skladu s člankom 5. stavkom 1. i člankom 2. Ženevskog akta pri Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (‚Međunarodni ured‘).”;

- (b) u stavku 2. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Za potrebe stavka 1. države članice mogu zatražiti od Komisije ili, za oznake zemljopisnog podrijetla kojima se štite obrtnički i industrijski proizvodi (‚oznake zemljopisnog podrijetla obrtničkih i industrijskih proizvoda‘), Ureda da u međunarodnom registru registrira oznake zemljopisnog podrijetla koje potječu s državnog područja država članica i koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije;”

- (c) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Kad je riječ o zahtjevima za registriranje oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode u međunarodnom registru, Ured u svojstvu nadležnog tijela iz članka 3. Ženevskog akta kako je utvrđeno u članku 4. stavku 1. Odluke Vijeća (EU) 2019/1754 postupa na temelju vlastite odluke o odobravanju zaštite u skladu s postupkom iz članaka od 17. do 34. Uredbe (EU) 2022/...”;

- (3) U članku 3. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode Ured zahtijeva od Međunarodnog ureda da poništi upis u međunarodni registar oznake zemljopisnog podrijetla koja potječe iz države članice ako su ispunjene okolnosti iz stavka 1.”;

- (4) Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Objava oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured objavljuje svaku međunarodnu registraciju o kojoj je Međunarodni ured obavijestio u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta, a koja se odnosi na oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru u odnosu na koje ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana u članku 1. točki xv. Ženevskog akta, nije država članica.”

2. Međunarodna registracija iz stavka 1. objavljuje se u seriji *C Službenog lista Europske unije* ili je kad je riječ o međunarodnim registracijama oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode objavljuje Ured. Objava uključuje upućivanje na vrstu proizvoda i zemlju podrijetla.”;

(5) U članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured ocjenjuje sve međunarodne registracije o kojima je Međunarodni ured poslao obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta o oznakama zemljopisnog podrijetla registriranim u međunarodnom registru i kojima ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, nije država članica, kako bi se utvrdilo uključuje li obvezan sadržaj utvrđen u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika prema Lisabonskom sporazumu i Ženevskom aktu (‘Zajednički pravilnik’) i pojedinosti o kvaliteti, ugledu i obilježjima navedene u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika.”;

(6) Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U roku od četiri mjeseca od datuma objave međunarodne registracije u skladu s člankom 4. nadležna tijela države članice ili treće zemlje koja nije ugovorna stranka podrijetla kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom i poslovnim nastanom u Uniji ili trećoj zemlji koja nije ugovorna stranka podrijetla, može podnijeti prigovor Komisiji ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Uredu. Prigovor se dostavlja na jednom od službenih jezika Unije.”;

(b) u stavku 2. briše se točka (e);

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured ocjenjuje razloge za podnošenje prigovora utvrđene u stavku 2. u odnosu na područje Unije ili njegov dio.”

(7) Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured odbacuje svaki nedopušten prigovor i odlučuje odobriti zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla.”;

(b) u stavku 2. zadnja se rečenica zamjenjuje sljedećim:

„Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, odluku o odobravanju zaštite donosi Ured ili, u slučajevima iz članka 25. Uredbe (EU) 2022/..., Komisija. Povezani se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U skladu s člankom 15. stavkom 1. Ženevskog akta Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured obavješćuje Međunarodni ured o odbijanju učinaka predmetne međunarodne registracije na području Unije u roku od jedne godine od primitka obavijesti o međunarodnoj registraciji u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta [ili, u slučajevima iz članka 5. prvog stavka Odluke (EU) 2019/1754 u roku od dvije godine od primitka te obavijesti].”;

(d) u stavku 5. briše se zadnja rečenica;

(e) dodaju se sljedeći stavci 5.a i 5.b:

„5.a Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode koje se odnose na zaštitu za koju je Ured prethodno dostavio obavijest o odbijanju, Ured može, na vlastitu inicijativu ili na propisno obrazložen zahtjev države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, povući, u cijelosti ili djelomično, odbijanje o kojem je prethodno obaviješten Međunarodni ured.”;

5.b Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o takvom povlačenju.”;

(8) U članku 8. stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, isto se primjenjuje i na odluku Ureda.”;

(9) Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Proглаšenje ništavnosti učinaka u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla treće zemlje registrirane u međunarodnom registru

- 1. Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured može, na vlastitu inicijativu ili nakon propisno obrazloženog zahtjeva države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, proglasiti ništavnima, u cijelosti ili djelomično, učinke zaštite oznake zemljopisnog podrijetla u Uniji u jednoj ili više sljedećih okolnosti:
 - a. oznaka zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u ugovornoj stranci podrijetla;
 - b. oznaka zemljopisnog podrijetla više nije registrirana u međunarodnom registru;
 - c. više se ne osigurava poštovanje obveznog sadržaja utvrđenog u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika ili pojedinosti o kvaliteti, ugledu i značajkama navedenima u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika.

- 2. Komisija donosi provedbene akte za potrebe stavka 1. Predmetni provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. i to isključivo nakon što su fizičke ili pravne osobe iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnici, kako su definirani u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta, dobili mogućnost zaštititi svoja prava.
- 3. Ako proglašenje ništavnosti više ne podliježe pravu na žalbu, Komisija ili, za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode, Ured bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o proglašenju ništavnosti učinaka međunarodne registracije oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (c).”;

(10) U članku 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za svaku oznaku izvornosti koja potječe iz strane države članice koja je stranka Lisabonskog sporazuma, za proizvod koji je obuhvaćen područjem primjene Uredbe (EU) 2022/..., ali nije zaštićen na temelju te uredbe, predmetna država članica, na temelju zahtjeva fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika, kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta ili na vlastitu inicijativu bira hoće li zahtijevati:

- registraciju te oznake izvornosti na temelju Uredbe (EU) 2022/...; ili
- poništenje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

Predmetna država članica obavješćuje Ured o odabiru iz prvog podstavka i podnosi odgovarajući zahtjev u roku od jedne godine od donošenja Uredbe (EU) 2022/... Postupak registracije predviđen člankom 67. stavkom 3. Uredbe (EU) 2022/... primjenjuje se *mutatis mutandi*.

U situacijama iz prvog podstavka točke (a) predmetna država članica podnosi zahtjev za međunarodnu registraciju te oznake izvornosti u skladu sa Ženevskim aktom, ako je ta država članica ratificirala Ženevski akt ili mu pristupila u skladu s odobrenjem iz članka 3. Odluke (EU) 2019/1754, u roku od šest mjeseci od datuma registracije oznake zemljopisnog podrijetla u skladu s Uredbom (EU) 2022/....

Predmetna država članica u suradnji s Uredom provjerava s Međunarodnim uredom postoje li bilo kakve izmjene koje treba provesti na temelju pravila 7. stavka 4. Zajedničkog pravilnika u svrhu registracije na temelju Ženevskog akta. Ured ovlašćuje predmetnu državu članicu da osigura potrebne izmjene i da o tome obavijesti Međunarodni ured.

Ako se odbije zahtjev za registraciju na temelju Uredbe (EU) 2022/.... te su iscrpljena povezana upravna i sudska pravna sredstva ili ako zahtjev za registraciju na temelju Ženevskog akta nije podnesen u skladu s trećim podstavkom ovog stavka, dotična država članica bez odgode podnosi zahtjev za poništenje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.”

(11) u članku 15. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (e):

„(e) za obrtničke i industrijske proizvode obuhvaćene područjem primjene članka 2. stavka 1. Uredbe (EU) 2022/..., Odbor za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode uspostavljen člankom 65. te uredbe.”

Članak 61.

Izmjene Uredbe (EU) 2017/1001

Uredba (EU) 2017/1001 mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 151. stavku 1. sljedeća točka (ba) umeće se iza točke (b):

„(ba) upravljanje oznakama zemljopisnog podrijetla i njihovo promicanje, posebno zadaće koje su mu dodijeljene na temelju Uredbe (EU) br. 2022/[ova Uredba] Europskog parlamenta i Vijeća i promicanje sustava oznaka zemljopisnog podrijetla.”

(2) umeće se sljedeći članak 170.a:

„Članak 170.a

Uspostava sustava informiranja i upozoravanja o nazivima domena

1. Za nazive domena registrirane pod nazivom nacionalne vršne domene kojima upravlja registar s poslovnim nastanom u Uniji, Ured osigurava sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena. Nakon podnošenja zahtjeva za registraciju žiga EU-a, taj sustav informiranja i upozoravanja o nazivima domena obavješćuje podnositelje zahtjeva za registraciju žiga EU-a o dostupnosti njihova žiga kao naziva domene te, na neobaveznoj osnovi, podnositelje zahtjeva za registraciju žiga EU-a i nositelje tog žiga, o registraciji naziva domene koji sadržava naziv koji je identičan ili sličan nazivu njihovog žiga (upozorenja o nazivu domene).
2. Za potrebe stavka 1. registri naziva nacionalne vršne domene s poslovnim nastanom u Uniji dostavljaju Uredu sve informacije i podatke koje posjeduju potrebne za upravljanje sustavom informiranja i upozoravanja o nazivima domena.”

GLAVA VI.

TEHNIČKA POMOĆ

Članak 62.

Tehnička pomoć Ureda

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte kojima se ova Uredba dopunjuje pravilima o povjeravanju Uredu ispitivanja i drugih administrativnih zadaća povezanih s oznakama zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode trećih zemalja, osim oznaka zemljopisnog podrijetla u skladu sa Ženevskim aktom Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla, predloženih za zaštitu na temelju međunarodnih pregovora ili međunarodnih sporazuma.

GLAVA VII.

DODATNE ODREDBE

Članak 63.

Postupovni jezici

1. Svi dokumenti i informacije koji se šalju Uredu u vezi s postupcima na temelju ove Uredbe moraju biti na jednom od službenih jezika Unije.
2. Za zadaće dodijeljene Uredu na temelju ove Uredbe, jezici Ureda su svi službeni jezici Unije u skladu s Uredbom 1³⁶.

Članak 64.

Informacijski sustav

Ured razvija, vodi i održava digitalni sustav iz članka 18. stavka 1. i registar oznaka zemljopisnog podrijetla Unije za obrtničke i industrijske proizvode iz članka 26.

Članak 65.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za oznake zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 66.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članaka 29., 30. i 49. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od sedam godina počevši od [SL: datum stupanja na snagu ove Uredbe]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od sedam godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 29., 30. i 49. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je odredila svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

³⁶ Uredba Vijeća br. 1. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članaka 29., 30. i 49. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

GLAVA VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Prijelazna zaštita oznake zemljopisnog podrijetla

1. Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na nacionalnoj razini prestaje biti na snazi nakon [godinu dana od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].
2. U roku od [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] zainteresirane države članice obavješćuju Komisiju i Ured, koje od svojih zakonom zaštićenih naziva ili u državama članicama u kojima ne postoji sustav zaštite, koje svoje praksom utvrđene nazive žele registrirati i zaštititi u skladu s ovom Uredbom.
3. U skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 17. do 25., Ured ili, u slučajevima iz članka 25., Komisija registrira nazive iz stavka 2. ovog članka koji su u skladu s člancima 2., 5., 7. i 8. Članci 21. i 22. se ne primjenjuju. Međutim, generički nazivi ne mogu se registrirati.
4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., nacionalna zaštita naziva dostavljenih u skladu sa stavkom 2. zadržava se do donošenja odluke o registraciji. Protiv odluke može se podnijeti žalba iz članka 30.

Članak 68.

Obveza izvješćivanja za države članice

1. Države članice ili njihova nacionalna tijela svake četiri godine izvješćuju Komisiju o strategiji i rezultatima svih kontrola oznaka zemljopisnog podrijetla provedenih radi provjere sukladnosti s pravnim zahtjevima koji se odnose na sustav zaštite uspostavljen ovom Uredbom i provedbe oznaka zemljopisnog podrijetla za obrtničke i industrijske proizvode na tržištu, među ostalim na internetu, kako je navedeno u članku 45. o određivanju nadležnog tijela, članku 46. o provjeri sukladnosti sa specifikacijama proizvoda, članku 47. o dužnoj pažnji, članku 48. o provedbi oznaka zemljopisnog podrijetla na tržištu i članku 55. o internetskim platformama.
2. Države članice koje ispunjavaju uvjete dostavljaju Komisiji u roku od [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] informacije koje se zahtijevaju u članku 15. kako bi se odlučile za postupak „izravne registracije”. Na temelju primljenih informacija Komisija donosi Odluku o pravu predmetne države članice da se odluči za postupak „izravne registracije” i da stoga ne odredi nacionalno tijelo za upravljanje postupcima podnošenja zahtjeva, izmjene specifikacije proizvoda i poništenja iz članka 15. na nacionalnoj razini.
3. Države članice obavješćuju Komisiju u roku od [šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] ako odluče surađivati u upravljanju nacionalnim postupcima predviđenima u glavi II. poglavlju II. kako je utvrđeno u članku 6. stavku 4.

Članak 69.

Klauzula o preispitivanju

U roku od [pet godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija sastavlja izvješće o provedbi ove Uredbe, zajedno sa svim prijedlozima za reviziju koje smatra primjerenima.

Članak 70.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*. Primjenjuje se od 1. siječnja 2024.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik